

thánh kinh

NHƠN DỊP
ĐẠI HỘI-ĐỒNG
THƯỜNG-NIÊN
LẦN THỨ 38
HỘI-THÁNH
TIN-LÀNH
VIỆT-NAM,
NGÀY 23-5-71
ĐÃ CỬ-HÀNH
LỄ KỶ-NIỆM
60 NĂM
TIN-LÀNH
TRUYỀN ĐẾN
VIỆT-NAM

Mục-sư Hội-trưởng giới-thiệu các vị Mục-sư trí-sự cùng Đại-hội-đồng

Trong số này :

* HÃY NẮM LẤY CƠ-HỘI * MỘT TRANG TƯ TƯỞNG * QUI-VƯƠNG VÒ TAY : « HA ! HA ! TA THẮNG HỌ RỒI ! » * XIN ĐỌC HẾT BỨC THƠ NÀY * HAI CON NGƯỜI MỘT PHÉP LẠ ! * CÙNG ĐI MỘT LỐI * SÁNG-TÁC ĐOÀN-CA * NHỮNG LỜI CẦU XIN TRONG ĐÊM TỐI * TRUYỀN-ĐẠO SÂU RỘNG : Xin lập một diễn-đàn đề tín-đồ góp phần chương trình T.Đ.S.R. * Sự chết của Archias * Vùng hòa-tuyển và chương-trình T.Đ.S.R. * Sinh-hoạt truyền giáo * Tin tức * BARABA * Ý NGHĨA THUỘC LINH CỦA TỰ MẪU HI-BÁ-LAI * CHÚA BAN ƠN CHO CHÚNG TÔI RẤT NHIỀU * MỤC NHI ĐỒNG : VƯỜN CÂY XANH * TIN TỨC HỘI-THÁNH, v.v...:

**Cơ - quan
bồi-linh
Hội-thánh
Tin - lành
Việt - nam**

387

THÁNG TÁM
1971

CHỚ OÁN-TRÁCH NHAU NHƯNG HÃY CHỊU KHỔ VÀ NHỊN-NHỤC

Hỡi anh em, chớ oán-trách nhau, hầu cho khỏi bị xét-đoán; kìa, Đấng xét-đoán đứng trước cửa. Hỡi anh em, hãy lấy các đấng tiên-tri đã nhân danh Chúa mà nói, làm mẫu-mực về sự chịu khổ và nhịn-nhục cho mình. Anh em biết rằng những kẻ nhịn-nhục chịu khổ thì chúng ta xưng là có phước. . . .

Gia-cơ 5 : 9, 10, 11

**thánh kinh
nguyệt san**

CƠ - QUAN BỒI - LINH
HỘI-THÁNH TIN-LÀNH

TÒA-SOẠN VÀ QUẢN-LÝ
14 Hồng-Bàng, Saigon 5
Hộp thư 329, Saigon

Chủ-nhiệm kiêm chủ-bút
MỤC-SƯ ĐOÀN-VĂN-MIÊNG

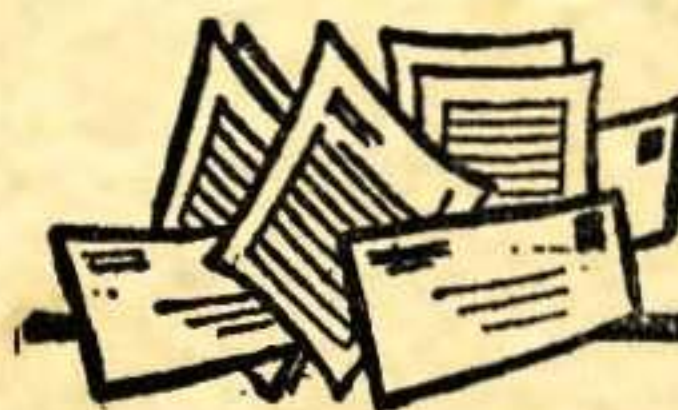
Tổng Thư-ký Tòa-soạn
MỤC-SƯ NGUYỄN-THANH-HÀNG

Quản-lý
MỤC-SƯ LƯU-VĂN-MÃO

LỆ MUA BÁO

Một năm 10 số :	250 đồng
Một số thường :	25 đồng
Một số đặc biệt :	40 đồng

Giấy phép xuất bản do Nghị-định Bộ
Thông-tin Saigon số 125/VPTN ngày 3-2-1951

HỘP THƯ

Ô. Nguyễn-Ngã, Dalat.— Có nhận được bà Con đường dẫn đến sự chiến thắng. Cảm ơn.

Ô. Phan-ngọc-Phước, Giadinh.— Có nhận 2 bài dịch. Cảm ơn lắm, sẽ đăng khi thuận tiện. Có dịp mời ông ghé qua 14 Hồng-Bàng để chúng tôi được gặp. Kính chào.

Bạn Nguyễn-duy-Tân, Toulouse.— Có nhận được bài. Cảm ơn nhiều. Xin cho độc-giả TKNS được biết về nếp sống của tín-đồ Tin-Lành bên Pháp. Tình-hình Hội-thánh Việt-kiều thế nào. Trông tin.

Cùng một số độc-giả lại đề-cập về báo **THOÁT**.— Có vị phàn-nàn báo **THOÁT** nói mạnh quá. Cũng có vị cho biết từ số 4, báo ấy có phần xây-dựng nhiều hơn những số trước. Xin thưa: Việc ấy quý vị nên tiếp xúc với báo **THOÁT**, riêng chúng tôi không thể có ý-kiến để trả lời cho các bạn được. Thông-cảm.

Tổng Thư ký Tòa-soạn

Xã thuyết

HÃY NẮM LẤY CƠ-HỘI

Cơ-hội không phải lúc nào cũng có, trái lại rất hiếm. Cơ-hội như « một con chim có cánh lớn bay rất mau » Vì vậy có những cơ hội bị mất và chẳng bao giờ tìm lại được. Cơ-hội quý như vàng và còn quý hơn vàng, vì tìm vàng còn dễ hơn tìm cơ-hội. Một người muốn thành-công ở bất cứ địa-hạt nào đều phải mẫn-tiếp nhận biết cơ-hội ở đâu, lúc nào để kịp thời nắm lấy ngay.

Trong các thư-tín của Phao-lô có 2 lần ông khuyên : « Hãy lợi-dụng thì-giờ » (Êphê-sô 5 : 17 ; Cô-lô-se 4 : 5). Câu này có nghĩa là hãy triệt-đề sử-dụng thì-giờ hoặc cơ-hội vào những việc quan-trọng hơn cả. Cũng trong 2 câu đó, ông khuyên chớ ăn-ở « như người đại-dột, nhưng như người khôn-ngoan ». Người khôn-ngoan là người biết nắm lấy cơ-hội, sử-dụng thì-giờ.

Trong một hoàn-cảnh cực-kỳ nghiêm-trọng cho số-phận của toàn dân Y-sơ-ra-ên, Mạc-đô-chê đã khéo-léo cảnh tỉnh và khích-lệ hoàng-hậu Ê-xơ-tê : « Nào ai

biết rằng há chẳng phải vì có cơ-hội như vậy mà người được chức hoàng hậu ? » Nếu bà Ê-xơ-tê đã xử sự một cách thiếu khôn-ngoan để cầu an cho riêng mình, chưa chắc bà đã được an-toàn, nhưng chắc chắn bà đã mất cái cơ-hội ngàn năm một thuở để giải cứu đồng-bào mình khỏi bị tàn-sát. Trong hoàn-cảnh đó bà Ê-xơ-tê đã nhận-định rằng sở-di Chúa cho bà được chức hoàng-hậu chỉ vì cơ-hội này. Cảm ơn Chúa, bà đã khôn-ngoan, nắm lấy cơ-hội, triệt-đề sử-dụng nó, và bà đã thành công, nên chúng ta mới có một quyển sách mang tên bà trong bộ Kinh-thánh.

I Sử-ký 21 : 18-27 chép chuyện Chúa bảo vua Đa-vít đi lên dựng một bàn thờ tại sân đập lúa của Ơt-nan và dâng tế-lễ tại đó để Ngài tha tội cho ông và cho dân Y-sơ-ra-ên.

Cũng trong một hoàn-cảnh nguy-kịch như vậy, Ơt-nan có thể từ chối, hoặc bán sân đập lúa của mình với bất cứ giá nào, Đa-vít cũng phải mua. Nhưng Ơt-nan đã xử-sự một cách khôn-ngoan

nắm lấy cơ-hội ngàn năm một thuở đó không phải để trục lợi mà để phục-vụ Chúa.

Đa-vít nói: Này Ot-nan, người hãy nhường cho ta sân đập lúa của người với giá đúng của nó, để tại đây ta dựng một bàn thờ và dâng tế lễ cho Đức Giê-hô-va, hầu cho tai-họa ngừng lại trên dân-sự.

— Ot-nan đáp: Muôn tâu bề-hạ, xin bề-hạ hãy nhận lấy sân đập lúa của kẻ hạ-thần một cách vô-điều-kiện và làm bất cứ điều gì bề-hạ cho là tốt.

— Ot-nan tiếp: Muôn tâu bề-hạ, sau khi dựng bàn thờ, thiết-tưởng bề-hạ cần có tế-lễ toàn-thiên, vậy kẻ hạ-thần xin dâng các con bò này để bề-hạ dùng vào việc ấy.

— Ot-nan lại tiếp: Muôn tâu bề-hạ, xin bề-hạ vui lòng cho phép kẻ hạ-thần được dâng các cò làm củi, lúa miễn làm tế-lễ chay, và kẻ tội-tớ của bề-hạ xin dâng hết cả.

Dẫu vua Đa-vít không chịu thua một người dân về lòng yêu Chúa, nên ông

đã buộc Ot-nan phải nhận tiền sòng-phẳng, nhưng Ot-nan đã làm một việc rất đáng khen là triệt-đề sử-dụng thì-giờ, nắm lấy cơ-hội để được dự-phần tôn-thờ Chúa. Về sau, chính tại sân đập lúa này mà Sa-lô-môn đã xây cất một đền thờ vô-cùng nguy-nga cho Đức Chúa Trời.

Mỗi chúng ta đều bận việc, nghèo-nàn, nhưng phải khôn-ngoa trong cách xử-sự hàng ngày mà triệt-đề sử-dụng thì-giờ, tiền bạc, khả-năng, phương-tiện để phục-vụ Chúa trong mọi lãnh-vực. Hãy lợi-dụng thì-giờ để nhóm lại thờ-phượng Chúa, rao-giảng Tin-lành, thăm-viếng người bệnh hoạn, yên ủi người buồn-bã, nâng-đỡ người ngã lòng. Hãy tích-cực tham-gia mọi hoạt động của Hội-thánh như chiến-dịch Tin-lành, ban chứng-đạo, xây nhà-thờ, công-tác xã-hội v.v.. Đó là cơ-hội quý nhứt cho mỗi chúng ta.

Hãy lợi-dụng thì-giờ, nắm lấy cơ-hội như E-xơ-tê và Ot-nan, bằng không chúng ta sẽ hối tiếc trong cõi đời đời.

T K N S

THÔNG - CÁO

Về chương-trình Y-tế Hội-thánh Tin-lành Việt-nam hiện có 2 Chẩn-y-viện phổ-thông tại Nha-trang và Pleiku, 2 Chẩn-y-viện Bài cùi tại Pleiku và Ban-mê-thuật, và 1 Trung-tâm bài cùi tại Ban-mê-thuật. Chúng ta đang nhờ các Bác-sĩ và Y-tá ngoại-quốc quản-trị các Cơ-quan này và Mục-sư Việt-nam chỉ lo về hành-chánh cùng giảng Tin-lành. Trong một tương-lai gần đây Hội-thánh Tin-lành Việt-nam phải nhận trách-nhiệm về mọi phương-diện kể trên, tức là phải có đủ Bác-sĩ và Y-tá cho các cơ-quan Y-tế của chúng ta.

Vậy ngay từ bây giờ trong vòng tín-hữu nam nữ có khả-năng và tâm-chí muốn phục-vụ đồng-bào trên lãnh-vực Y-tế, có thể liên-lạc với Ủy-ban học-bổng để xin cấp học-bổng ngành Y-khoa tại Việt-nam.

Nay thông cáo

Mục-sư ĐOÀN-VĂN-MIÊNG

MỘT TRANG TƯ - TƯỞNG

● ĐỖ-ĐỨC-TRÍ, Saigon

- 1.— Dâng tiền-của cho công-việc Đức Chúa Trời mà chẳng vui lòng, thì cũng như chẳng dâng chi hết.
- 2.— Rất tiếc vì có những người tự nhận là bước theo Đấng Christ mà còn làm trái lương-tâm, ấy là chưa nói làm trái ý Đức Thánh-Linh.
- 3.— Lạ thật, có những người muốn đứng hàng đầu trong cuộc linh - chiến, song đồng-thời lại muốn đứng hàng đầu trong cảnh nhung-lựa, an-nhàn!
- 4.— Nếu ông tìm cách hưởng - thụ mà không chịu hi - sinh, thì quả là ông đang không bước theo Đấng Christ.
- 5.— Quá chú-trọng vào những sự-kiện thiên - nhiên mà lại mong thấy những sự-kiện siêu-nhiên, thì thật là leo cây tìm cá.
- 6.— Một bài giảng có Đức Thánh-Linh hành-động thì có hiệu-lực và kết-quả hơn một ngàn bài giảng chỉ có hùng-hồn và thần-học.
- 7.— Nếu ông đối-xử cay-nghiệt với chính vợ mình, hoặc thậm - chí hà-hiếp nữa, thì ông tự chứng-tỏ rằng Đức Thánh-Linh không đầy-dẫy thần-linh ông.
- 8.— Trong rất nhiều buổi giảng thường và giảng phục - hưng nữa, chỉ có xúc-cảm nhứt-thời, chớ chẳng có Đức Thánh-Linh hành-động.
- 9.— Mặc dầu ở địa vị nào, con người sống theo Thánh-Linh mới là cao-quí, còn con người sống theo xác-thịt thật là hèn-thấp.
- 10.— Nhiều nhà truyền-đạo hăng-hái lại hết cả hăng-hái khi Đức Chúa Trời đưa họ vào hoàn-cảnh buộc phải làm theo lời mình giảng-dạy.
- 11.— Những ai phạm tội-ác, làm trái lẽ công - bằng bóp nghẹt lương - tâm để thủ lợi, thì chỉ tự làm hại mình cho đến đời đời.
- 12.— Các chiến-sĩ của Thập-tự-giá luôn luôn nhận thấy rằng lúc dường như sắp thua trận chính là lúc gần thắng lớn.
- 13.— Cuộc sống trên trần-gian này tuy ngắn - ngủi, nhưng lại là khuôn đúc cuộc sống đời đời sẽ không bao giờ thay-đổi mây-may.
- 14.— Tùy theo thái-độ của mình trong cơn thử-thách, chúng ta sẽ thấy Đức Chúa Trời rõ hơn, hay là không thấy Ngài nữa.
- 15.— Mỗi đêm, trước khi đi ngủ, hãy thưa với Đức Chúa Trời rằng: «Lạy Cha, con cảm ơn Cha vì ngày nay Cha đã đưa đến cho con những gì tốt nhứt và cần nhứt cho đời tin-kính của con.»

*Quỉ-Vương vỗ tay :
« Ha ! Ha !
Ta thắng họ rồi ! »*

● ĐỒ ĐỨC TRÍ, Saigon

QUỈ-vương Sa-tan thiết triều để cho các quỉ-sứ vào tâu-trình công-tác. Hắn ngồi trên ngai làm bằng sọ dừa của bao nhiêu người đã tin-thờ và hầu việc Đức Chúa Trời bằng trí-óc, còn thần-linh thì không hề được tái sanh. Một ngọn lửa ghê-rợn cháy lập-lòe, song không át nổi hơi lạnh-lẽo từ thân-hình hắn toát ra. Những điệu nhạc ma-quái và những tiếng hát ghê-rợn của bọn quỉ-sứ trình-tấu quỉ vương làm cho kẻ nhút-nhát đến phải té xỉu. Song nếu ai thính tai, thì còn nghe thêm được muôn-vàn tiếng kêu-rú thảm-thiết của muôn-vàn linh-hồn đang bị giam cầm trong hỏa-ngục, chờ ngày phán-xét sau-cùng.

Một lúc sau, có tên quỉ-sứ bước vào quỉ tâu :

— Tâu Quỉ-vương, có trưởng toán công tác lưu-động xin vào chầu.

Sa-tan nông-nả đáp :

— Cho vào.

Quỉ-sứ trưởng toán bước vào, trên ngực đeo Cám-dỗ Bội-tinh, Phỉnh-gạt Bội-tinh, Giả-mạo Bội-tinh; hắn quỉ xuống, tung-hô, rồi Quỉ-vương truyền :

— Cho khanh bình-thân.

Hắn bèn đứng dậy. Ai nấy nhận thấy hắn bận đồ đen ám khói hỏa-ngục, cặp mắt lầu-lỉnh, cử-động lạnh-lẹ. Hắn trình :

— Tâu Quỉ-vương, toán tôi đi khắp mặt đất, đi từ Âu sang Á từ Mỹ đến Phi thấy Hội-Thánh Tin-Lành hoạt-động hăng hái lắm...

Lộ vẻ lo-âu, Sa-tan chận hỏi :

— Hoạt-động thế nào ?

— Tâu Quỉ-vương, trong Hội-thánh họ có nhiều tổ-chức mới, nhiều ủy-ban mới nhằm thúc-đẩy công-việc của Đấng Christ và sớm lập vững Nước Ngài trong lòng nhiều người.

Sa-tan bức-bội, giục :

— Khanh phải tâu-trình minh-bạch hơn chớ mơ-hồ như vậy, thì ta biết đăng nào mà đối-phó.

— Tâu Quỉ-vương, họ lo cho chứng đạo, giảng Tin-Lành, phân-phát sách đạo gấp mấy lần những năm đã qua. Họ tổ-chức thành đoàn, lập ủy-ban này, ủy-ban khác, quyết ăn-thua đủ với chúng ta.

— Tiền đâu mà họ làm như vậy ?

— Dạ, mấy năm nay, đám tín-hữu Tin

Lành làm ăn khá lắm, nhiều kẻ dâng phần mười, hoặc ít ra cũng dâng rộng-rãi, nên họ có nhiều tiền lắm. Phen này chúng ta chắc-chắn phải thua lớn.

Sa-tan buồn rười-rượi, cúi đầu bóp trán tìm mưu-kế chi đề xoay lại thế cờ, song tìm chẳng ra. Một mưu-sĩ bèn lên tiếng:

— Có một chi tiết quan - trọng mà trưởng toán chưa cho biết.

Sa-tan vội ngược đầu lên:

— Chi-tiết nào đó, khanh?

— Tâu Quĩ-vương, ấy là sự cầu-nguyện của Hội-Thánh, giới thủ-lãnh và tín-hữu Tin-Lành trên mặt đất ra sao?

Sa-tan gật đầu đồng-ý:

— À, phải, ta quên mất yếu-tố đó, nếu họ sốt-sắng và thành-khẩn cầu-nguyện, thì chúng ta thua lớn. Truyền triệu trưởng toán Đặc-biệt Điều-tra Cầu-nguyện về đây.

Một lúc sau, tên này về, quì tung-hô xong, được phép đứng dậy, và nói:

— Tâu Quĩ-vương, sự cầu-nguyện của Hội-Thánh Tin-Lành ngày nay sa-sút lắm. Số người nhóm-họp cầu-nguyện buổi tối thứ tư không bằng một phần mười số người nhóm-họp thờ-phượng sáng Chúa-nhật. Giờ nhóm cầu-nguyện sáng Chúa-nhật và giờ nhóm cầu-nguyện của Thanh-niên cũng thưa-thớt lắm. Khi giảng Tin-Lành và giảng phục - hưng, hầu như chỉ lo tổ-chức, chớ cầu-nguyện thì ít lắm.

Sa-tan hỏi:

— Còn sự cầu-nguyện gia-đình và cá-nhân thì sao?

Tên trưởng toán không nhin được, phá lên cười, rồi mới nói:

— Tâu Quĩ-vương, sự cầu-nguyện gia-đình hầu như không có; về sự cầu-nguyện cá-nhân, chỉ trừ một vài trường-hợp, còn thì yếu-ớt lắm. Người ta lo soạn bài giảng

nhiều hơn lo cầu-nguyện. Khi cầu-nguyện họ không cầm lòng cầm trí được, và dễ buồn ngủ lắm. Lại nữa, có ít người chịu tha-thứ, bồi-hoàn và có bàn tay thánh-sạch, nên hương thơm cầu-nguyện chỉ bay lên không quá trần nhà. Đức Chúa Trời cũng bịt tai không chịu nghe, thì làm gì có linh nghiệm?

Sa-tan mừng-rỡ, hỏi:

— Ta sợ nhứt buổi cầu - nguyện tối thứ tư, vì là thước đo sanh-lực của Hội-Thánh Tin-lành. Tại sao họ không đi nhóm.

— Tâu Quĩ vương, chương-trình vô-tuyển truyền hình hấp-dẫn lắm, nên nhiều người ở gần nhà - thờ mà cũng không đi nhóm cầu-nguyện. Họ ham vui hơn là quì gối cầu-nguyện mỗi lần.

Bấy giờ Sa-tan vỗ tay, reo lên:

— Ha! Ha! Ta thắng họ rồi. Chính Cứu-Chúa của họ còn phải khần-thiết cầu nguyện, hưởng chi họ? Chư-khanh! Hãy đề họ hoạt động cho đến kiệt-lực, nhưng hãy ngăn-trở họ cầu-nguyện căn-cứ trên sự tha-thứ, bồi-hoàn, tận-hiến và thánh-sạch. Đó là bí-quyết toàn-thắng của chúng ta!

THÔNG CÁO

Thần-Học Viện Nha-trang sẽ làm lễ khai giảng niên-khóa 1971-1972 vào ngày Chúa-nhật 5-9-1971 tại nhà thờ bản Viện. Lớp Cao-đẳng Thần-học tại Saigon (chi-ngánh của Thần - Học Viện Nha - trang) sẽ khai-giảng lúc 3g 30 chiều Chúa-nhật 12-9-1971 tại lầu 3 số 161 đường Đề Thám, Saigon.

Ai muốn xin nhập học niên-khóa 1971-72 này hoặc tại Nha - trang hay Sài gon, xin liên-lạc với Mục - sư Viện - trưởng ÔNG-VĂN-HUYỀN, hộp thư số 73, Nha-trang, đề xin mẫu đơn và những chỉ-dẫn cần-thiết. Hạn chót thu đơn là ngày 25-7-1971.

Nay thông-cáo
BAN GIÁO-SƯ

“XIN ĐỌC HẾT BỨC THƠ NÀY”

(tiếp theo kỳ trước và hết)

● Bà NGUYỄN BÁ QUANG

nhũ danh CHUNG THỊ HOÀNG - BÍCH
(người đảm-trách chương - trình Việt - ngữ tại
Đài Phát-thanh Viễn-Đông Manila, Phi-luật-tàn)

Các chương trình phát thanh có gieo
ảnh hưởng gì trên đời sống thánh giá
không?

Khi soạn chương trình phát thanh,
chúng tôi thường dâng chương trình đó
cho Chúa và giao phó cho Đức Thánh
Linh làm việc trong lòng các vị thánh giá.
Chúng tôi tin tưởng Chúa sẽ làm nhiều
việc lạ trên đời sống của những người
nghe, nhưng chúng tôi không biết Chúa
sẽ làm như thế nào, thì đây, những bức
thơ này đã đến tay chúng tôi:

“Tôi viết thơ này đến cho các bạn để
các bạn rõ là tôi đã tin nhận Đức Chúa
Jêsus Christ làm Cứu Chúa tôi sau khi
nghe các chương trình phát thanh của các
bạn. Xin gửi Kinh - thánh và sách vở về
Chúa cho tôi gấp.

Lê bá Thịnh KBC 4584

«Sự an ủi lớn lao hiện nay của Liên
là được các anh chị đem Liên đến gần
Chúa Jêsus hơn, và thêm niềm tin cùng
lòng bình an nơi Chúa.»

Trần thanh Liên Chợ-lớn

«Mục đích của em khi viết thơ này là
xin chị giúp em bằng mọi cách hiểu thêm

về Đức Chúa Trời và Đức Chúa Jêsus
Christ. Em đã đọc sách do phòng sách
Tin-Lành ở Saigon gửi nhưng sao em vẫn
thấy khó hiểu quá. Dường như Đức Chúa
Trời là một nhân vật huyền bí, nhân loại
không thể giải nổi, phải không chị?

Tuy nhiên em không vì thế mà nản
lòng, trái lại em đã nguyện với lòng là
sẽ tìm hiểu cho được Đức Chúa Trời và
Đức Chúa Jêsus Christ bằng bất cứ giá
nào.»

Trần huy Nam, Dalat.

*Tương quan giữa Hội-thánh và Đài
Phát Thanh:*

Nói đến Đài Phát Thanh ở đây tôi
muốn giới hạn trong phạm vi của Đài
Viễn Đông (Far East Broadcasting Com-
pany), và Hội Thánh đây là Hội - thánh
Tin-Lành Việt - Nam. Đài Viễn-Đông là
một cơ-quan truyền thanh được thành lập
với mục đích phổ - biến sự cứu rỗi của
Đức Chúa Jêsus Christ cho đồng bào Á-
châu và châu Mỹ La-tinh. Trong số những
nước mục - tiêu của Đài, có Việt - Nam
chúng ta, cả Bắc lẫn Nam. Hội - thánh
Việt - Nam đã hợp tác với Đài khoảng

năm 1950 bằng cách gửi những chương-trình truyền giảng đã thu sẵn ở Saigon sang phát ở Manila. Trải qua hơn 20 năm nay, Hội-thánh vẫn duy trì sự hợp tác đó, mặc dù chúng tôi thường xuyên mất liên-lạc với Hội-thánh, vì Hội-thánh quá bận rộn.

Vì nhận thấy nhu-cầu khẩn-cấp của đồng bào Việt-Nam, Đài đã liên lạc với chúng tôi và sắp đặt với chính quyền để chúng tôi sang đây phục-vụ trực tiếp được. Trong hai năm qua, mặc dù thấy kết quả đã tăng gia thêm nhiều, nhưng chúng tôi vẫn thấy sự hợp tác giữa Hội-thánh và chúng tôi vẫn chưa chặt chẽ và tích cực đủ để có thể mang Lời của Chúa đến tất cả các miền tại quê hương với tất cả thiện-chí, sức mạnh, và khả năng mà Chúa đã trao phó cho chúng ta. Nói như thế, chúng tôi không có ý trách một vị nào, nhưng chỉ xin khuyến-kích tất cả quý vị và các bạn nên lưu tâm nhiều hơn đến dịp tiện quý giá này, hầu mỗi khi quý vị thảo luận, cầu nguyện, hoặc dự tính các kế hoạch mới, quý vị sẽ nhớ đến công việc này và gia-tăng nhiều nỗ-lực hơn, hầu kết quả sẽ được vinh quang hơn cho Cứu Chúa.

Hiện tại Manila, Ban Việt Ngữ có cả thảy 5 người. Trong số đó, 4 bạn vừa làm vừa học nên bận rộn nhiều. Dầu bận rộn từ sáng đến khuya, chúng tôi vẫn cảm thấy hăng hái và vui sướng vì được giới thiệu Cứu Chúa cho đồng bào mình tại quê hương. Vì nhận thấy Hội-thánh đang thiếu nhân lực và tài lực trong việc thực hiện công-việc này, nên chúng tôi viết thư này để chia sẻ với quý vị và các bạn ơn phước

lạ lùng của Chúa, và đề kêu gọi quý vị và các bạn nên góp thì giờ, tài-năng, tiền bạc và mạng sống của các bạn vào công việc này giúp cho việc phát thanh của HT Việt-Nam được phát triển mạnh mẽ hơn.

Chúng tôi cũng xin quý vị và các bạn nhớ đến chúng tôi mỗi khi cầu nguyện, và giúp đỡ chúng tôi theo khả năng của quý vị và các bạn; vì khi quý vị góp phần vào công việc của Chúa trên lãnh vực này tức là quý vị gián tiếp làm vơi nỗi khổ của đồng bào Việt Nam chúng ta, như lời của một thánh giả viết cho chúng tôi:

„Những điều quý đài nói về Jêsus Christ làm cho đồng bào Việt-Nam nói chung, và tôi nói riêng, đều tin tưởng để rồi sống cho lẽ sống thật sự và tin có Jêsus Christ cứu rỗi để bớt đi phần đau khổ trong cái hố đau khổ đang chônng chắt đời hiện tại.”

Đỗ danh Hùng, Qui Nhơn

Thành thật cảm ơn quý vị và các bạn đã chịu khó đọc hết thư này. Xin Chúa Jêsus Christ yêu dấu sẽ nung nấu lòng quý vị mãi cho đến khi quý vị gặp Ngài.

Muốn liên lạc với chúng tôi, xin quý vị biên thư về địa chỉ:

Ban Việt Ngữ Box 2041 Manila, Philippines

Thân ái,
Ông Bà NGUYỄN-BÁ-QUANG

LTS: Quý vị nhớ đón nghe chương-trình Việt-ngữ của đài Viễn Đông phát thanh mỗi ngày, lúc 6g30 sáng và 8 giờ tối, trên làn sóng 31 thước 50.

HAI CON NGƯỜI MỘT PHÉP LẠ !

● Mục-sư NGUYỄN LĨNH

ĐẠI HỘI-ĐỒNG Tổng Liên-hội lần thứ 38 vừa qua nhóm tại Thủ-Đô Saigon đánh dấu 60 năm Tin-Lành được truyền-đến Việt-Nam. Vào chiều 26-5-1971, Hội-đồng tổ-chức thăm viếng mộ các vị Giáo-sĩ tiền-phong đã an-nghỉ tại Nghĩa-trang Mạc-đĩnh-Chi. Mộ Cố Giáo-sĩ J. D. Olsen, Bà Cố Giáo-sĩ Cadman, Bà Cố Giáo-sĩ Homer-Dixon nằm khiêm-tốn dưới lớp vôi trắng tráng sừng bụi thời-gian để chờ ngày sống lại.

Giải-tán Hội-đồng, tôi rời Saigon nóng-bức ngày 28-5-1971 để trở lại vùng Cao-nguyên lạnh-lẽo bốn mùa. Câu-gốc Đại Hội-đồng tôi luôn ghi-nhớ : « **PHẢI ĐẦY-DẪY ĐỨC THÁNH-LINH** » (Ê-phê-sô 5:18b). Qua các bài giảng của Mục-Sư William E. Allen là diễn-giả của Hội-đồng và xem cuốn sách quý nhan-đề « **Thượng-Đế còn làm phép lạ** » của Bà Kathryn Kuhlman do Giáo-sĩ Garth Hunt tặng riêng cho mỗi Chủ-tọa Hội-Thánh, lòng tôi được phấn-khởi, cảm-động. Tôi liên-tưởng đến : **HAI CON NGƯỜI, MỘT PHÉP LẠ** đã được chép trong sách Sứ-đồ 8:4-25.

I. CHẤP-SỰ PHI-LÍP

Phi-líp là con người Chúa đẹp lòng và môn-đồ bầu-cử lựa-chọn. Trong khi số tín-

hữu càng ngày càng gia-tăng, đa-số đều bỏ sự dạy Đạo Đức Chúa Trời, bỏ-bê sự thăm-viếng kẻ mồ-côi người góa-bụa, bỏ lòng kính Chúa yêu người, có kẻ dám trộm-cắp của-cải thánh, lấy của công làm của tư, thì Phi-líp được đặc-cử Chấp-sự để hầu-việc Chúa. Con người của Phi-líp có ba đặc-ân : *Danh tốt, Đầy-dẫy Đức Thánh-Linh, Khôn-ngoan*. Tục-ngữ có câu : Tốt danh hơn lành áo. Dầu Phi-líp là một nhà triệu-phú đi nữa, song danh-tánh không tốt, ắt tác-phong đạo-đức bị mất-mát rồi. Đầy-dẫy Đức Thánh-Linh để có sức thiêng hầu-việc Chúa trong sự khiêm-nhường yên-lặng, hầu tránh trường-hợp « làm sự công-bình trước mặt người ta » và vừa « bố-thí vừa thối kèn ». Có sự khôn-ngoan để được sự tri-thức (Châm 18:15), chậm nóng-giận (Châm 19:11), biết làm thinh trong thời-kỳ khốn-nạn (A-mốt 5:13), ăn-ở với kẻ ngoại (Côl. 4:5), hiểu-biết đường-lối của Đức Chúa Trời (Ô-sê 14:9).

Bởi có ba đặc-ân trên, Chấp-sự Phi-líp đã trở nên một người truyền-đạo. Phi-líp đã **THOÁT** khỏi mọi thành-kiến về tôn-giáo của một con người Do-thái nghiêm-nhặt chỉ biết chú-trọng về lớp áo lễ và nghi-thức bên ngoài.

Sau khi bạn đồng-lao đứng chung liên-

danh đặc-cử là Chấp-sự Ê-tiên bị ném đá chết, Phi-líp chẳng những không run-sợ trước áp-lực thế-gian, mà lòng lại bùng cháy lửa Thánh. Người tình-nguyên xuống trong thành Samari giảng về Đấng Christ tại đó. Samari! một thị-trấn đã không chịu tiếp-rước Chúa. Người Samari là người lai dân Do-thái và ngoại-bang nên đã bị trục-xuất khỏi Giáo-hội Do-thái từ khi ở Ba-by-lôn về. Người Samari xây một đền-thờ trên núi Garixim để tranh-cạnh với đền-thờ Giê-ru-sa-lem. Trong con người Samari có sự khoe-khoang và tranh-cạnh. Họ sống theo tình-dục xác-thịt. Họ mất phước. Truyền-đạo Phi-líp không ngại khó-khăn, đứng với cõ-nhân đã kinh-nghiệm « cái khó bó cái khôn ». Phi-líp thích-thú đương-đầu với sự khó hầu tìm-kiếm một giải-pháp hòa-bình trong tình-thương của Đấng Christ. Sự thành-công đầu-tiên mà Đức Chúa Trời ban cho Phi-líp gặt-hái ấy là thuyết-phục được một con người đối-trá, chuyên việc lường-gạt, lợi-dụng lòng tin của thiện nam tín nữ. Con người ấy, chính là:

II. THUẬT-SĨ SI-MÔN

Thành Samari đã có thành-kiến ghét người Do-thái, chống-ngịch người Thánh, phạm-thương đến chức-vụ của Đấng Christ, coi rẻ vị lãnh-đạo tinh-thần. Tình-trạng đạo-đức suy-đổi, đã vậy thành Samari lại sản-xuất thêm một nhân-vật quái-gở: Thuật-sĩ Si-môn.

Si-môn làm nghề phù-phép, tự khoe mình là một người danh-tiếng, khiến cho dân Samari rất lấy làm lạ-lùng. Đức Thánh-Linh không ngự vào con người kỳ-dị này. Song người dùng phù-chú để mê-hoặc dân-chúng, lường gạt thiên-hạ bằng đầu môi

chót lưỡi với mục-đích cầu danh trục lợi. Lợi này thật đáng kể, vì khi lòng mê-tín đã ăn sâu vào tâm-hồn, người ta có thể trút hết túi tiền trong tay người phù-phép. Bấy giờ Si-môn chỉ thấy cái ta và cái lợi cho mình. Sự khôn-ngoaan xảo-trá của Si-môn chẳng khác nào trò ảo-thuật lừa-bịp vốn có trong bàn tay lanh-lẹn của các thuật-sĩ Ê-díp-tô vào thời Pha-ra-ôn. Những cây gậy mà các thuật-sĩ Ê-díp-tô bắt chước phép lạ do Môi-se và A-rôn liệng hóa thành rắn, chính là những con rắn thiệt, song loại rắn này có bản-tánh khi nắm đầu nó bóp lại chặt, thân nó sẽ duỗi thẳng tung và cứng đơ khác nào những cây gậy chặt ngoài bụi rậm nơi đồng vắng. Mỗi khi các thuật-sĩ liệng xuống rền cứng, rắn giật mình và uốn-éo lẩn trốn, song khi các thuật-sĩ bóp chặt đầu nó và nắm lên, nó lại cứng đơ như khúc cây vậy. Có điều phân-biệt chân giả, ấy là con rắn do phép lạ Đức Chúa Trời làm, liền nuốt trửng những rắn phù-chú của xứ Ê-díp-tô.

Điều tai-hại cho thành Samari là « Hết thầy từ trẻ đến già đều nghe theo người mà nói rằng chính người là quyền-phép của Đức Chúa Trời ». Trong thế-kỷ thứ 20 này, chúng ta phải phục về lối ảo-thuật đặc nhân tâm của Si-môn vào đầu kỷ nguyên, vì người lấy phù-phép giục dân-Samari thấy đều phải khen lạ. Nhưng trước mặt Đức Chúa Trời là Đấng có bảy con mắt, chúng ta phải ghê-tởm về tư-cách và lẽ sống hư-hoại của con người Si-môn. Nếu Đức Chúa Trời không kịp thời đưa đến một người có thiện-chí, có lòng ngay thẳng, bất-vụ-lợi như Phi-líp đến thành Samari, thì chỉ một mình Si-môn, một Si-môn thôi, sẽ khiến biết bao nhiêu người phải lâm-than trong tội-ác. Những người đơn-so

này chỉ vì một tay phù-phép mà bước chân của họ phải đi dần tới Hỏa-ngục.

Ha-lê-lu-gia ! Các sứ-đồ ở tại thành Giê-ru-sa-lem trung-ương, đã có sự sáng-suốt của Đức Thánh-Linh, khi nghe tin xứ Samari đã nhận lấy Đạo Đức Chúa Trời, thuật-sĩ Si-môn đã tin Chúa, đã chịu báp-tem và ở luôn với Truyền-đạo Phi-líp, các sứ-đồ bèn bổ-chức Thánh Phierơ cùng Giăng đến mở-mang công-việc Chúa. Để thực-hiện công-cuộc Truyền-đạo Sâu-Rộng, ba vị Truyền-đạo Phi-líp, Phierơ, Giăng đã nhân danh Đức Chúa Jêsus thi-hành :

III. MỘT PHÉP LẠ

« Đức Chúa Jêsus hôm qua, ngày nay và cho đến đời đời không hề thay-đổi » (Hêbơơ 13:8). Phép lạ của Ngài từ xưa nay không hề thay-đổi. Vào thời-kỳ Hội-Thánh mới thành-lập, các môn-đồ nhân Danh Chúa Jêsus làm phép lạ. Phi-líp đã đuổi tà-mà ra khỏi nhiều kẻ bị ám. Kẻ bại và què được chữa lành cũng nhiều. Anania và Saphira vì đồng mưu nói dối nên ngã xuống tắt hơi trước mặt Thánh Phierơ. Bà Tabitha đã sống lại sau khi Phierơ quì gối cầu-nguyện. Bài hát của Phao-lô và Si-la đã xuất-phát tự đáy lòng, tuy không có đệm đàn thánh-thót, song là một bản thánh-ca phép lạ. Tiếng hát đã gây nên một cơn động đất rất lớn đến nỗi nền ngục rung-động, các cửa mở ra, xiềng tù-phạm thảy đều tháo cả. Lời ca không loảng phí vào không-khí, một phép lạ đã cứu trọn gia-đình người đê-lao tiếp-nhận Chúa.

Phi-líp có tác-phong đạo-đức, đầy-dẫy Đức Thánh-Linh và hy-sinh vì Chúa. Đời sống Phi-líp là MỘT PHÉP LẠ khiến cho nhiều người vui-mừng khôn-xiết.

Si-môn trước PHÉP LẠ đã ăn-năn điều ác mình, cảm-biết lòng mình không ngay-

thẳng trước mặt Đức Chúa Trời. Si-môn tự hồ-thẹn vì đặt tiền-bạc đơ-bàn trên cán cân ngang hàng với quyền-phép từ cao.

Tạ ơn Đức Chúa Trời ! Con người Si-môn tuy ban đầu cứng-cỏi, song nhờ PHÉP LẠ, trong phút chốc không ai ngờ, đã hạ mình nài-xin các tội-tớ Chúa cầu-nguyện để khỏi mắc ở trong vòng mặt đặng và trong xiềng tội-ác.

Kính thưa quý độc-giả,

Chúng ta đã đọc, đã nghe nói nhiều về phép lạ chép trong Kinh-Thánh, xảy ra tại các Hội-Thánh ở Âu-châu, Mỹ-châu, Đại-Hàn, Nhật-bồn v.v...

Trong tuổi lục-tuần của Hội-Thánh Tin-Lành Việt-Nam, chúng ta hãy tin-quyết rằng: THƯỢNG-ĐẾ CÒN LÀM PHÉP LẠ. Hai con người PHI-LÍP và SI-MÔN đang đứng trước mắt chúng ta.

« Cầu-xin Chúa ban PHÉP LẠ cho Hội-Thánh Ngài ».

« Cầu-xin Chúa cho chính mình con được đầy-dẫy ĐỨC THÁNH-LINH để hầu-việc Ngài. A-men ».

AN - NGHỈ NƠI NƯỚC VĨNH - SANH CỦA CHÚA

Cụ Mục-sư trí sự NGUYỄN THIÊN PHÁP sau một thời-gian dài ngoại-bệnh, đã về an-nghỉ nơi nước vĩnh sanh của Chúa ngày 7-5-71 hưởng-thọ 70 tuổi.

Bà Truyền-đạo NGUYỄN-VĂN-CÔNG, nhũ danh Phan thị Phụng, do tai-nạn xe cộ đã về nước Chúa ngày 22-4-71.

Trân-trọng thông báo các tin trên cho Quý vị Mục-sư, Truyền-đạo cùng toàn thể tín hữu được hay, và thay cho Hội-thánh chung chân thành phân ưu cùng các tang quyến.

Hội-trưởng Tổng-liên-hội
Mục-sư Đoàn văn Miêng

CÙNG ĐI MỘT LỐI

★ THY HƯƠNG

Hiền sắp lại mấy quyển sách chứng đạo nho nhỏ trên tay, mắt băng quơ nhìn làn mưa mỏng đan vào nhau mịn màng ngoài trời, gió gầy gầy lạnh chiếc áo len không đủ ấm, vài giọt mưa theo gió hắt vào dãy hành lang yên vắng của bệnh viện—Có tiếng lao xao phía sau, Hiền quay lại, bạn bè đã ra đến nơi nét mặt ai cũng tươi tắn làm ấm cả cái không gian hiu - quạnh nơi này.

Một giọng nói quen thuộc vang lên:

— Chết! Mưa như ri làm răng mà về?

Có tiếng nhại lại:

— Không răng mô, mưa mà răng với cỏ chi!

Mọi người lại yên lặng sau vài tiếng cười nho nhỏ, đưa mắt nhìn màn mưa không dù, không nón, không áo mưa, không ai bảo ai, nhưng cũng cùng hiểu rằng mình phải dừng lại ở hành lang này, ngắm cảnh một cách hết sức bắt mắt, vì có gì đâu nơi này? Hai dãy bệnh viện tường vôi trắng, trước mặt là những vòng dây kẽm gai đan vào nhau, mặt đường nhỏ loang lổ sũng nước, bên kia đường những cư xá cũ kỹ cỏ cây mọc bừa bãi, không một vẻ gì lôi cuốn đẹp mắt, sau màn mưa tất cả trông càng thảm hại hơn nữa.

Một vài người tựa lưng vào cột, vài người đi qua đi lại, vài người xúm lại bàn tán — Hiền lắng nghe những lời bạn bè bàn về kết quả của buổi chiều thăm viếng này, có những điều thật vui, nhưng cũng có những điều thật buồn — Sổ sách chứng đạo đã rơi trên tay mỗi người — Khe khẽ kể nhau nghe về một thương binh mê man đau đớn trên giường bệnh...

. . . Chiều cuối tuần nào cũng vậy, Hiền với bạn bè đều đến nơi đây, xẻ chia tình thương của Chúa cho những thương binh binh — nói chuyện và phát sách — Hiền đã chứng kiến không biết bao nhiêu những hình ảnh đau thương, đã nghe không biết bao nhiêu những lời nói cay đắng xót xa, đã nhìn thấy thật nhiều nỗi chán chường trong ánh mắt, qua nụ cười... mỗi tuần là thêm những khuôn mặt mới, một trận đánh hôm qua, một tai nạn hôm kia — những giải băng màu trắng, tấm mền xanh, những khuôn mặt tiêu tụy, những cái nhếch mép đau đớn...

Với một ước mơ đơn sơ, các bạn và Hiền đến đây, mong thay những cuốn tiểu thuyết dày, những tờ báo đọc đến nát nhàu của những người thiếu may mắn này bằng những quyển sách chứng đạo nhỏ, những quyển Kinh thánh, và chia với họ những mẫu tâm sự, chia với họ một buổi chiều trống rỗng cô đơn và đưa Jêsus nguồn an ủi đến với họ...

Hiền không quên được những câu nói chân thật đã nghe, có những suy nghĩ thật xa lạ với Hiền nhưng nó phát xuất từ những thân xác, những tâm hồn đầy thương tích. Thiếu Chúa con người cô đơn đến cùng cực nhất là khi gặp một bất hạnh nào đó, dù có người thân yêu

bên cạnh, dù có những săn sóc chu đáo, nhưng cõi sâu tâm hồn vẫn băng giá, chỉ có bàn tay Thiên Chúa mới chạm đến và khuấy động được.

Nụ cười cay đắng và lời nói của một thương binh vẫn còn vang vang bên tai Hiền... «Tôi ấy hả chị? tôi chỉ muốn chết — Tôi không tin rằng trên đời này còn có tình yêu, nó chỉ là thứ thương hại nguy trang — tôi không cần ai thương hại, dù đó có là Trời đi nữa» — Hiền lặng lẽ vì câu nói ấy dù đây không phải là lần đầu tiên Hiền nghe. Hiền lặng yên giây lát với một lời cầu nguyện thầm thiết tha... «Người này cần Chúa, Chúa ơi». Hiền cảm thấy mình thật xúc động khi hỏi:

— «Tình yêu của mẹ anh cũng cho là thương hại?»

Người lính xót xa nói:

— «Không, tôi không dám nghĩ như vậy, nhưng mẹ tôi mất rồi, nếu mẹ tôi còn sống thì bây giờ chắc người cũng chỉ yêu tôi vì bõn phận, tôi chẳng làm nên chuyện gì».

— Nhưng anh có nghĩ đó là một bõn phận của tình yêu? chắc anh cũng nghĩ rằng yêu là ban cho là hy sinh — mình đâu có thể coi hy sinh chỉ là bõn phận nhất là sự tình nguyện hy sinh, tôi sẽ kể anh nghe về câu chuyện của Jêsus...

Hiền nhớ rõ, khuôn mặt người lính dịu dần và nói:

— «Tôi chưa nghe ai nói về Jêsus, tại sao một câu chuyện hay như vậy mà tôi chưa biết? dù khi còn đi học tôi là một con mọt sách, tôi biết nhiều, rất nhiều.

Hiền mỉm cười:

— Anh nói đúng, đó là một câu chuyện

rất hay, và đối với chúng tôi là cả một điều tuyệt diệu vì chúng tôi đã đề Ngài làm chủ đời sống mình:...

— Tuần sau chị trở lại chứ? tôi muốn kể chị nghe câu chuyện của mẹ tôi, mẹ tôi cũng là một người tình nguyện hy sinh.

— Vâng, như vậy, anh tin rằng tình yêu là điều có thật trên đời này?

Người lính im lặng một thoáng rồi mỉm cười.

Hết giờ thăm viếng, Hiền phải về. Tuần sau Hiền sẽ trở lại đây nói tiếp về câu chuyện của Jêsus—dây hành lang vắng hình như mang âm vang lời tâm sự của người thương binh thật trẻ, chỉ hơn em trai nàng hai tuổi — Nghĩ đến họ, không bao giờ Hiền thoát khỏi một vị niềm đau rưng rức.

Mưa vẫn đều đặn rơi rơi, trời mau tối không một chiếc xe qua lại. Hiền nhìn bạn bè và nghĩ đến công việc đã chọn cho những buổi chiều cuối tuần, già từ phố xá dập dùi, tách khỏi những âm thanh náo động, bỏ bên lề cuộc đời những màu sắc hào nhoáng... tìm đến nơi đây, vắng vẻ buồn thương chết chóc... «Chúa ôi, chúng con vui vì những gì chúng con chọn vì biết Chúa cũng đang cùng xẻ chia». Có lần Hiền nghe một thương binh nói với giọng chân thành, tay mân mê quyền sách chứng đạo « Các anh, các chị đã an ủi chúng tôi rất nhiều, vì sự thăm viếng này không làm chúng tôi tủi thân». Chúng con nhận những lời nói này và đặt dưới chân Chúa, xin ban lại cho chúng con tình yêu để chúng con xẻ chia,

Vắng vắng bên kia đường, đồng hồ nhà ai thông thả buông năm tiếng, âm vang nho nhỏ buông lơì, nửa thiết tha nửa hững hờ... chiều rơi theo những giọt mưa từ trên cao ấy... Một nỗi buồn nào đó vương vương không gian.

— « Chắc mình phải đi bộ ra đường cái đón xe, mưa kiểu này chắc lâu tạnh, chịu ướt phứt cho rồi ».

— « Im lặng là phân vân, nhưng tiếp tục yên lặng chắc là hơi hơi đồng ý ». « Rồi đó ». Mọi người đều cười vì ý tưởng ấy. Ai nấy bỏ áo len trùm lên đầu và vụt chạy ra cổng. Mưa ướt áo, ướt mặt và thấm lạnh, gió thổi nhẹ từng cơn đủ để đùa làn mưa đọng lại trên người, những vòng dây kẽm gai hai bên thu hẹp mặt đường và khơi lên một nỗi xót xa thật lớn, quê hương này có nơi nào thiếu bóng dáng nó — Ngày mai rồi cũng như ngày hôm nay, sẽ có bao nhiêu người nằm xuống nhưng mấy người đã nghe nói về Jêsus — sự bình an vĩnh cửu một ân sủng đời đời??. Khóc nữa đi đất trời chiều nay, cho thấm đến tẩm lòng những người đang yên ngủ ấm êm, từ lâu rồi trót quên ban phát...

Những ý tưởng nào miệt mài trong đầu óc bạn bè? những ước mơ nào đang vẽ lớn trong tim??... « Buổi chiều nay khó quên » như lời một người nào vừa nói « Sao mà lạnh »... Vâng, lạnh lắm! nhưng Chúa ôi, lúc này Chúa cũng đang cùng đi trong mưa với chúng con, vì hơi ấm của Ngài ấp ủ triền miên...

THY HƯƠNG

SÁNG - TÁC ĐOẢN - CA

● Bác-sĩ LÊ NGỌC VINH

ĐOẢN ca đang rất được thông-dụng trong mọi sinh hoạt của Hội-Thánh Tin-Lành Việt-Nam hiện nay.

Nhất là 3, 4 năm qua, rất nhiều nơi, các Bạn Thanh, thiếu-niên đã gia-tăng sản-xuất đoản-ca bằng cách ghép lời Việt vào các bản nhạc của các giáo-hội ngoại-quốc.

Hiện tượng này song-hành với diễn-tiến cải-cách trong sinh hoạt của Thanh-thiếu-niên Tin-Lành V.N. (Sinh-hoạt này đã được đổi mới nhanh chóng từ ngày Ông Bà Giáo-sĩ Paul CONTENTO đến V.N. thiết-lập những nhóm Sinh-viên, Học-sinh Tin-Lành; và luồng gió mới này cũng được Hội Truyền-giáo phát-triển bằng những Trung tâm T.N. có Giáo-sĩ đặc-trách Thanh-thiếu-niên hướng dẫn tại các thành phố lớn. Sau đó, vài nơi cũng chịu ảnh hưởng của tổ chức World Vision. . . .)

Từ nay, các buổi nhóm họp Thanh-thiếu-niên không những chỉ còn giới hạn trong 4 vách tường và dự những nghi-thức, giáo-lễ giống như các buổi nhóm thờ-phượng của Hội-Thánh, mà còn có thể được tổ-chức ở bất cứ nơi nào: ngoài sân, dưới bóng mát, nơi bãi-biển, trên đồng ruộng, tại tư gia. và đoản-ca trở nên một trong những phương tiện nồng cốt để thúc đẩy tinh thần Thanh-thiếu-niên. .

★ ★ ★

Trong khoảng thời-gian chuyển mình, chưa kịp sửa soạn đứng trên chân mình đối với vấn đề cung cấp đoản-ca, ta đã dùng nhạc của các Quốc-gia Bạn để kịp thời cung-ứng cho nhu-cầu cấp-bách: nhưng nay thời gian chuyển mình đã qua, và các nơi đã quen với sinh-hoạt mới, vậy CÁC BẠN CÓ KHẢ NĂNG VỀ ÂM NHẠC CÓ NÊN SUY NGHĨ ĐẾN VIỆC TỰ SÁNG TÁC ĐOẢN CA CHO ĐOÀN THANH-THiếu-NIÊN CỦA MÌNH CHẴNG?

Nhất là khi việc sáng-tác đoản-ca rất dễ dàng và mau chóng; chỉ cần cố gắng một lần, là có thể quen và sáng tác liên tiếp nhiều bài khác tương ứng ý-nghĩa với mọi hoàn-cảnh.

★ ★ ★

Sáng-tác một đoản-ca, ta cần chú-ý đến những chi tiết sau:

I Về hình-thức:

- Thường dài khoảng 8 khung (8 mesures) với nhịp 4/4 hoặc 16 khung với nhịp 2/4 hay 3/4; chia ra làm hai đoạn, và mỗi đoạn có thể chia ra làm 2 tiểu-đoạn...
- Dùng âm-giai trưởng (Majeur) hùng tráng
- Dễ tập, dễ nhớ, không thay đổi âm-điệu nhiều.
- Nhịp tương đối nhanh, không chậm lằm.

2 Về nội dung:

- Lời ngắn ngủi, nhưng gói-ghém đầy đủ ý-nghĩa, tinh thần, mục đích, đề tài trình bày, kêu gọi.

b) Dễ xúc động tâm hồn người hát, người nghe.

* * *

Các bạn yêu nhạc mến, tôi tin rằng các bạn thông cảm niềm ao-ước chân-thành của tôi. Mong rằng có nhiều bạn sẽ khởi tay góp phần xây dựng nền nhạc thánh Việt-Nam. Cầu xin Chúa giúp chúng ta.

Riêng tôi sẽ sẵn-sàng đứng bên cạnh các bạn nào mong có người giúp ý-kiến trong bước đầu. Xin liên lạc theo địa-chỉ:

Y-sĩ Đại-úy Lê-ngọc-Vinh
Tông-Y-Viện Duy-Tân K.B.C. 4374.

Với các bạn nào, đang có sẵn đoản-ca hoàn-toàn Việt-Nam, xin vui lòng góp ý-kiến và gửi bài về địa chỉ trên; mong rằng với sự hưởng ứng nồng nhiệt của các bạn yêu-nhạc, chúng tôi sẽ soạn được một tập đoản ca V.N. với đúng tư cách của nó.

Dưới đây, tôi xin đưa ra một bài đoản ca mẫu để giúp các bạn nào chưa quen, có thể theo đó mà sáng tác riêng cho mình. Và kỳ sau, tôi sẽ có vài bài đoản-ca mẫu nữa. Chúc các bạn nhờ Chúa kiên-nhẫn để thành-công.

Tiến lên! THANH-NIÊN TIN-LÀNH

Lời: L.N.V

Nhạc: Lê-Ngọc-Vinh

Ta Thanh - niên Tin - Lành mau tiến. Ta Thanh - niên Tin -

lành mau tiến. Tiến! Quyết tiến nung trong sức Ngài

Ta Thanh - niên Tin - Lành mau tiến. Ta Thanh - niên Tin -

Lành mau tiến. Quyết tiến với Je - sus trong cả đời nay.

CHÚ THÍCH: Bài này gồm 2 đoạn, 8 khung

Đoạn I: 2 giòng nhạc đầu.

Đoạn II: 2 giòng nhạc kể.

— Theo âm giai Sol trưởng (gamme Sol Majeur)

NHỮNG LỜI CẦU XIN TRONG ĐÊM TỐI

« Trong đêm tối con cúi đầu cầu-nguyện
Lạy Cha ôi, xin thêm sức cho con ».

• • •

Lạy Chúa, mùa thi đã qua đi, để lại trong lòng con một nỗi tuyệt vọng lớn lao. Con đau khổ, con chán-nản, bao đêm con khóc thầm với Chúa, Chúa có thấu hiểu nỗi lòng của con chăng? Thú thật với Chúa, sau khi nhận lãnh thất bại, con đã xem con đường thơ mộng từ đây đến ngôi nhà thờ cũ kỹ như xa lạ lắm, con lê gót, nhìn lên hàng phượng, chỉ còn những lá xanh kia mà lòng bùi ngùi. Chúa ơi, cuộc đời đi học của con kết thúc ở đây sao Chúa ơi! Xin Cha cho con một miền tin mới, để làm hành trang giả từ cuộc đời áo trắng.

• • •

Sau buổi nhóm cầu nguyện, mặc dầu một mình lủi thủi bước đi trong đêm, nhưng con không e ngại vì biết có Chúa đi cùng con suốt quãng đường về nhà, và trọn đời con nữa, con tin như thế. Gió từ sông thổi lên phất phơ tà áo tím, màu tím đau thương mà con ưa thích này đã làm con mơ mộng quá. Chúa ơi dầu con đã lấy áo tím bước chân vào nghề dạy trẻ, thay áo trắng học trò, nhưng lòng con không tím đâu, vì có Chúa, hình ảnh Ngài đã ngồi sáng trong lòng con rồi. Trên trời trắng sáng quá « ánh trắng tuôn đầy khắp lối đi » tương lai con xin giao cho Ngài, vầng mây đen đã trả ánh sáng huyền diệu của trăng lại cho đêm tối, cũng như tình yêu cao cả của Ngài đang soi sáng tâm hồn con đêm nay.

• • •

Chúa ơi, đêm nay con không thể nào ngủ được, vì con nhớ mẹ quá, hình ảnh mẹ trong tuổi ấu thơ của con hiện về rõ rệt, nhưng làm sao tìm lại được bóng hình của mẹ bây giờ Chúa ơi! Mẹ, bây giờ chắc trên Thiên-đàng mẹ cũng cảm-thông nỗi buồn của con lắm phải không, mẹ cứ chờ đợi mẹ nhé, rồi một ngày nào đó, con tin rằng không xa lắm mẹ sẽ được gặp tất cả các con. Chúa ơi! còn bây giờ xin Ngài cho con quên được nỗi cô đơn để con được ngủ một cách mê say trong vòng tay của Ngài. Thất bại và cô đơn là sương mù che dấu lối đi trước mặt, nhưng xin Chúa đồng hành cùng con. Sương có thấm lạnh lòng con, nhưng có Chúa sưởi ấm, gió có làm môi con khô héo, Chúa sẽ cho con những nụ cười.

Những lời cầu xin, trong những đêm như đêm nay, con tin rằng Ngài đã nghe tất cả, bình minh đang ngồi sáng trước mặt, nếu con cùng Ngài vượt qua đám sương mù đen tối.

PHỤ TRƯỞNG

TRUYỀN-ĐẠO

SÂU-RỘNG

XIN LẬP MỘT DIỄN-ĐÀN ĐỂ TÍN-ĐỒ GÓP PHẦN CHƯƠNG-TRÌNH T.Đ.S.R.

của QUỐC VIỆT

Đã sáu mươi năm nay, bây giờ chúng ta mới nghe đến chương-trình Truyền đạo Sâu Rộng trong Hội-Thánh Tin-Lành Việt-Nam. Điều này ít nhất chứng-tỏ rằng Hội-thánh nói chung và các cấp lãnh-đạo của hội-thánh nói riêng, đã ý-thức trước sự nông-cạn, chật-hẹp trong công-việc, mục-đích, phạm-vi và môi trường truyền-giáo của mình trong sáu mươi năm qua. Vì không sâu, không rộng đủ trong việc truyền-giáo, hay nói một cách khác, vì không hết lòng thực-thi trách-nhiệm truyền-đạo nên qua sáu mươi năm chỉ có khoảng 100.000 tín-đồ và số tín-đồ thật-lòng còn nhỏ hơn nhiều nữa. Phải chăng chương-trình T. Đ. S. R. là một liều thuốc để chữa bệnh chậm lớn của giáo-hội.

Hội-thánh và cấp lãnh-đạo đã ý-thức được tình trạng bệnh-hoạn của hội-thánh: bệnh chậm lớn và yếu sức và đã chịu uống một liều thuốc. Tên liều thuốc không quan-trọng bằng thực-chất và thành-phần của nó.

Bệnh-nhân chậm lớn và yếu sức cần được xem-xét. Khám-nghiệm kỹ-càng mới có thể tìm thấy đang thiếu những chất bổ gì, đang chứa các chất độc nào trong người. Đồng thời, các hoạt-động của bệnh-nhân cũng cần được tìm hiểu để cải-tiến. Thiếu hoạt-động sanh ra chậm lớn, trái lại có nhiều loại hoạt-động làm yếu sức và gây bệnh-hoạn.

Không hiểu trước khi toa thuốc «Truyền Đạo Sâu Rộng» được đưa ra căn-nguyên chậm lớn và yếu sức của Hội-thánh có được tìm hiểu và phân-tích kỹ-càng không? Toa thuốc này có cung-cấp các chất bổ Hội-thánh đang thiếu không? có tác-dụng loại bỏ những độc-tổ ra khỏi Hội-Thánh không! hay chỉ là một cố-gắng cho ăn thêm nhiều những thức ăn đã từng dùng, và bắt tập thêm nhiều hơn các cử-động cũ và theo phương-pháp vẫn từng dùng vì nghĩ rằng chậm lớn và yếu sức là hiệu-quả của sự thiếu thức ăn và thiếu hoạt-động mà quên sự quan trọng của LOẠI Đồ ăn và LOẠI Hoạt-động.

Mong rằng chương-trình Truyền-Đạo Sâu Rộng không phải vậy. Loại bỏ hoặc không nắm tất cả các cơ-hội truyền-đạo tức là không thật và không hết lòng truyền-đạo. Không bước vào và không trang-bị để bước vào Tất Cả các môi-trường không phải là Truyền-đạo Sâu Rộng.

Có nhiều hoạt-động, thành-kiến nuôi dưỡng trong Hội-thánh và từ Hội-thánh ngăn-cản các cố-gắng Truyền-đạo Sâu Rộng không ít.

Ủy-Ban Truyền-Đạo Sâu Rộng đã phân-phát rất nhiều tài-liệu, lập nhiều chương-trình, tổ-chức nhiều buổi giảng đạo, huấn-luyện v.v... và chắc chắn rằng ủy-ban này đã nghiên-cứu nhiều sách-vở, tài-liệu về phương-pháp truyền-giáo ở ngoại-quốc... Tuy-nhiên có một điều rất rõ-ràng là nguồn tài-liệu phong-phú nhất bị bỏ qua. Chỉ có tất cả tín-đồ trong nước mới có thể cung-cấp các tài-liệu trọng-yếu và chính-xác về các triệu-chứng, căn-bệnh và các vị trí trong thân-thể (Hội thánh) mà cơn đau thường xuất phát, về hoàn-cảnh mà mỗi chi-thể đang đương đầu, về tâm-lý, về nhu-cầu và phản-ứng của đồng-bào xung quanh.

Vì vậy tôi mạo-muội xin phép và mong rằng bắt đầu từ năm nay, Thánh kinh Nguyệt san dành một mục Diễn-Đàn chung thường-xuyên đề tín-đồ ở mọi tầng-lớp có thể đóng góp ý kiến, phê-bình xây-dựng công-việc rao-truyền tình yêu của Chúa cho đồng-bào chúng ta.

Vì hầu hết mục-sư, Truyền-đạo chỉ sống giữa vòng tín-đồ và tiếp-xúc với tín-đồ. Chỉ trong giờ chứng-đạo cá-nhân

ngắn-ngủ (nếu có!) họ mới tiếp-xúc với một ít người chưa biết Chúa. Trong khi đó tín-đồ hằng ngày chung đụng với người bên ngoài, hòa mình trong xã-hội, hiểu biết nhiều hơn về đời sống, nhu-cầu, ý-nghĩ, phản-ứng tâm-linh, ngôn-ngữ của người chưa biết Chúa. Vì vậy tín-đồ có vị-trí tốt nhất, thích-hợp nhất cho công-việc truyền-giáo và góp ý-kiến trong công việc này.

Đối với Hội-thánh, sự hiện-diện và lòng tin-kính của tín-đồ là chính-yếu. Không có tín-đồ: Không có Hội-thánh. Tại sao các buổi nhóm rời rạc, uề-cải? Tại sao tín-đồ không ra, không được thúc-giục dẫn người bạn ngoại-đạo đến nhà thờ?... Tất cả các cơn đau quằn-quại trong hội-thánh, tín-đồ đều biết, nhưng xưa nay họ không có quyền nói lên, KHÔNG CÓ QUYỀN ĐƯỢC NGHE. Vì tiền đồ của Hội-Thánh vì linh-hồn của Đồng-bào Việt-Nam, xin các cấp lãnh-đạo, Mục-sư Truyền-đạo và tín-đồ bình tâm góp phần, tỏ-bày, bàn-luận, phê-bình (một cách xây dựng và đón nghe) các căn-nguyên chậm lớn và yếu-đuối của Hội Thánh trên mục diễn đàn chung này. Nguyên xin Đức Chúa Trời từ-ái dùng diễn-đàn này như một dụng-cụ thức-tỉnh và hiệp một cả Hội-Thánh trong công-cuộc rao-truyền tình-yêu của Chúa.

LTS. — Bồn báo rất hoan-nginh đón nhận mọi ý-kiến của các bạn đọc về TRUYỀN-ĐẠO SÂU-RỘNG cũng như về bất-cứ sanh hoạt nào khác của Hội-thánh. Chúng tôi thành-thật cảm-ơn bạn Quốc-Việt về ý-kiến cũng như đề nghị rất xây-dựng của bạn.

SỰ CHẾT

của ARCHIAS

SỬ-ký Hi-lạp cho chúng ta biết rằng viên Tổng trấn Archias hành-quyền tại thành Thèbes, năm 379 trước Chúa giáng sinh, là một người bị dân chúng oán-ghét về chánh-sách rất bạo-tàn của ông. Những người trong thành đó đã phải trốn tị-nạn tại Athènes, và nhứt-định sẽ trở về ám-sát tên bạo-tàn đó.

Đến ngày đã định, 12 người trong bọn họ cải-trang đi từng người một vào trong thành bởi những cửa khác nhau. Nhưng một người bạn của Archias ở tại Athènes biết được âm-mưu đó, vội-vàng gởi cho Archias một sứ-giả đặc-biệt để báo trước sự hiểm-nghèo và chỉ cho ông một con đường để thoát thân. Khi sứ-giả đến Athènes, Archias đang dự một bữa tiệc do một nhân-vật cao-cấp trong thành-phố đãi ông, nên ông không sẵn-sàng tiếp sứ-giả; tuy-nhiên sứ-giả nói rằng mình có một thư rất quan-hệ nên xin được vào yết-kiến Tổng-trấn. Khi được vào, người thừa: «Bẩm quan lớn, người gởi thư này tha-thiết xin quan đọc ngay vì thư rất là nghiêm-trọng».

Thay vì mở thư ra xem, Archias ném thư dưới gối dựa của mình rồi trả lời cách mỉa-mai rằng: «Việc quan-trọng

ngày mai sẽ hay». Nhưng ông chẳng bao giờ thấy ngày hôm sau, vì ngay đêm ấy, sau khi ông từ-giả phòng tiệc, ông đã ngã dưới lưỡi gươm, và ngày hôm sau đó vị Tổng-trấn chỉ còn là một cái xác không hồn.

Biết bao tội-nhơn có cơ-hội được cứu-rỗi bởi sứ-điệp Tin-lành do sứ-giả của Đức Chúa Trời sai đến, nhưng tiếc thay, họ đã khinh-lờn, chèn-máng, nên phải bị hư-mất đời đời.

Vậy đang khi còn có cơ-hội là ngày nay, sứ-giả hãy kíp ra đi rao-truyền sứ-điệp và tội-nhơn hãy kíp tiếp-nhận ngay, nếu đợi đến ngày mai sợ e trễ quá như trường-hợp của Archias.

***mua, đọc,
cổ-động***

T. K. N. S.

**Tờ báo của mỗi
gia-đình tín đồ**

THÔNG - CÁO

Nhằm khích lệ toàn thể Hội-thánh thực thi chương trình Truyền-đạo sâu-rộng để cứu hàng triệu linh hồn hư mất qua đường lối âm-nhạc, trân trọng kêu gọi tất cả anh chị em có khiếu nhạc vui lòng nhờ Chúa sáng tác những bản nhạc và lời ca theo âm điệu Việt-nam. Những sáng tác hay nhất sẽ được dùng trong toàn thể Hội-thánh và tác giả sẽ được thù lao để khích lệ thêm những sáng tác mới. Những bản nhạc và lời ca như đã nói trên xin gửi về Văn-phòng Trung-ương Truyền đạo Sâu-rộng tại số 155, Trần hưng Đạo Sài Gòn 2. Một ban chấm thi sẽ được cử để lo việc này. Thời hạn gửi bài từ nay cho đến cuối tháng II năm 1971.

T.M. Ủy-ban T.Đ.S.R.T.U

Chủ-tịch

Mục-sư ĐOÀN-VĂN-MIÊNG

CHIẾN-DỊCH TRUYỀN TIN-LÀNH CHO MỖI GIA-ĐÌNH

Lần thứ nhất, khi tôi được giới-thiệu quyền Thông điệp của Thượng Đế cho mỗi gia đình theo phương-pháp đặt sách tận nhà, tận tay của đồng bào thì tôi đã viết thơ hoan-nginh. Vì sau khi đã làm như vậy, tổ-chức chiến dịch truyền Tin lành sẽ gặt hái nhiều kết quả hơn.

Cảm ơn Chúa, Ủy ban TĐSR trung ương đề dành 50.000 quyền Thông-diệp xuất bản lần đầu tiên cho tỉnh Bình-Định. Mặc dầu quyền Thông Điệp có một khuyết điểm nhỏ là nội-dung không ăn khớp với nhan-đề, nhưng đã có một tác-dụng và ảnh hưởng sâu-rộng trong lòng đồng bào tại đây. Sau khi phát ra 25.000 quyền đã có 246 người tiếp nhận Chúa và họp lại trong các nhà thờ. Điều vui mừng nhất của chúng tôi là mỗi lần quyền Thông điệp được phát cho gia-đình nào, chúng tôi thấy ai nấy

KẾT-QUẢ VIỆC PHÂN-PHÁT QUYỀN « THÔNG-ĐIỆP CỦA THƯỢNG-ĐẾ... »

đều vui-vẻ tiếp nhận và đọc ngay. Khi Ban chứng đạo đi trước vào nhà nào trao quyền Thông Điệp, tôi theo sau quan sát, nghe ngóng phản - ứng của đồng-bào thì thấy nhà nào cũng mở sách ra đọc và mời chúng tôi vào để họ hỏi thăm thêm về lời Chúa. Thú thật chúng tôi không đủ thì - giờ để vào mỗi nhà chuyện trò với mỗi người muốn tìm hiểu. Tôi liền nhớ lại lời Chúa phán : « Mùa gặt thì thật trúng mà con gặt thì ít ». Chúng tôi muốn khóc vì không thể nào đáp ứng một cách thỏa mãn cho những linh-hồn đang khao-khát ơn Cứu rỗi của Chúa.

Xin Quý-vị nhớ cầu thay cho chúng tôi trong việc tối cần-thiết này để mau mau giải cứu những linh-hồn đang bị đưa vào sự hư-mất đời đời.

Trích thơ của Mục-sư Đặng-đăng-Khoa
khu phố 6. Qui-nhơn ngày 12-6-71

THÀNH-KINH N.S.

Vùng Hỏa-Tuyển và Chương-Trình TĐSR

Các khóa-sinh và huấn-luyện trên TĐSR tại Quảng-trị, từ 10 đến 16-6-1971

Vùng hỏa - tuyển miền Bắc là hai tỉnh Thừa-thiên, Quảng-trị. Nghe đến tên «Thừa-thiên» và «Quảng-trị» khiến mọi người có cảm nghĩ cảnh điêu-tàn, chết-chóc do chiến-tranh trong ngày Tết Mậu-Thân.

Hai tỉnh này là địa-đầu của vùng hỏa-tuyển. Bao lần đã trở nên bãi chiến-trường, đồng-bào hứng chịu nhiều đau thương, con cái Chúa cũng không tránh khỏi sự tàn - phá của lửa đạn. Song Hội-thánh Chúa tại đây được lớn lên cách mạnh - mẽ, tôi-tớ con cái Chúa trung-tín hầu việc Ngài trong mọi lãnh vực như lo thực-hiện chương-trình TĐSR, chương - trình Truyền - giáo. Những cơ-sở của Hội-thánh được thành lập cách khả-quan. Nào là sự xây cất nhà thờ bằng gạch ngói, tư-thất, trường học đều khang-trang, địa thế rộng rãi. Thật tốt đẹp.

Vùng này gồm 10 Hội-thánh cả kinh

lần thượng (Kinh có 5 thượng 5) nhưng chỉ có 1 vị Mục-sư, 1 gia đình Giáo-sĩ, 4 vị truyền-đạo và 1 truyền-giáo. Có thể nói là một đồng ruộng quá nhiều mà số con gặt rất ít! Chúa ban ơn nhiều cho con cái Chúa tại đây, vì đã hiệp nhau tổ-chức một khóa Huấn-luyện Truyền-Đạo Sâu-Rộng cho liên tỉnh «Trị-Thiên». Địa-điểm huấn-luyện là Hội-thánh Quảng-Trị. Thời-gian huấn-luyện là một tuần-lễ. Những con cái Chúa từ các Hội-thánh trong hai tỉnh này đến dự là: Huế, Phú-bài, Quảng-diễn, Cửa, Cư-Chánh, Nam-Hòa, Quảng-trị và Gio-Linh. Tổng số được 54, và kết-quả có 32 học viên được lãnh Chứng-chỉ.

Khóa Huấn-luyện khai-mạc lúc 3 giờ chiều ngày 10 tháng 6 năm 1971. Bế-mạc lúc 8 giờ tối ngày 16-6-71. Huấn-luyện viên có tất cả 8 vị, tại Địa-phương có: Giáo-sĩ Josephsen, Mục-sư Ngô tấn Phi, TĐ Nguyễn văn Na, TĐ Bùi Phiên

và TG Lê thế Đình. (TĐ Hà tấn Thành, Phan minh Tân và TĐ Phan phụng Phục bị ngăn trở không đến được vì đau yếu. Cô TĐ Hà tấn Thành đau đầu gối phải giải-phẫu. Đoàn Trưởng Thanh-niên Bắc Trung hạt là TĐ Phan minh Tân cũng bị bệnh khá nhiều, TĐ Phan phụng Phục cả hai ông bà đều đau nặng). Từ Trung-Uơng có : Giáo-sĩ Franklin Irwin, Mục-sư Phạm văn Năm là Phó-chủ-tịch kiêm Tổng thư ký, bà MS Phạm văn Năm là Tổng Ủy-viên Phụ-nữ TĐSRTU. Ngoài ra còn có vị Chủ-nhiệm Bắc Trung Hạt MS Nguyễn xuân-Vọng giảng bồi-linh mỗi đêm, đề-tài đặc-biệt về « Đức thánh Linh » cách đầy ơn. Các khóa-sinh và huấn-luyện viên đều nhận lãnh nhiều ơn-phước trong khóa huấn-luyện này.

Dầu con cái Chúa sống trong cảnh phập-phồng vì chiến cuộc, nhưng họ hăng hái đến học lời Chúa để phổ-biến Tin-lành cho đồng bào. Tuy nhiên ma-quỷ cũng tìm nhiều cách ngăn trở, như sự đau yếu của 1 số tôi tớ Chúa, hai con cái Chúa ở HT Gio-linh (phía Bắc QT) là ông Xin và ông Nại bị 1 trận

hỏa-hoạn, nhà cửa bị thiêu rụi không còn chi cả. Lý do là vì sự bất cần của 1 gia-đình người chưa tin bên cạnh nhà hai ông. Hiện hai gia-đình ấy chưa có gì để che tạm một nơi ở, nhưng khóa huấn-luyện cũng không vì đó mà bị ngăn-trở.

Con cái Chúa trong hai tỉnh này rất nghèo nếu mở 1 khóa huấn-luyện như vậy thì phí-tồn quá nhiều, theo con mắt xác-thịt chắc không thể thực hiện nổi. Song tạ ơn Chúa dấn số tồn-phí cho khóa huấn-luyện này đến gần một trăm ngàn đồng, Ngài cho có đủ ! Sau khóa huấn-luyện ai nấy vui vẻ thỏa lòng, trở về Hội-thánh hứa nguyện tận tâm lo phục-vụ Chúa trong chương-trình TĐSR cách tích-cực. Vì họ đã học qua các môn như : Đường đi tới, Hành-trình vào sự sống Hường đi, Chứng đạo Chỉ-Nam, Truyền-đạo thiếu-nhi, Nhiệm-vụ các Chấp sự... v.v... đặc-biệt là học về Đức Thánh-Linh. Xin Chúa cho con cái Ngài trung-tín hầu việc Ngài trong những ngày đầy khó-khăn này.

Thông-tín viên.

TÁI - CẤP GIẤY HOÃN - DỊCH

Các Mục-sư, Truyền-đạo có giấy hoãn-dịch muốn được tái-cấp đúng kỳ, xin vui lòng báo tin cho văn phòng TLH ít nhất hai tháng trước để chúng tôi kịp thời lập hồ sơ xin Nha Động viên tái-cấp. Đồng thời yêu-cầu quý vị gửi bản sao căn-cước mới có chánh quyền thị-thực để được ghi vào giấy hoãn-dịch mới cho hợp-lệ.

Hội trưởng MS ĐOÀN-VĂN-MIẾNG

Địa-chỉ mới của văn phòng Tổng liên-hội : Số 155 đại lộ Trần hưng Đạo Saigon 2, hộp thư số 2576, điện thoại số 24.148. Về điện-tín chỉ cần viết HIVONG SAIGON.

Sinh-hoạt

TRUYỀN-GIÁO

CÁC TÍN-HỮU HỘI-THÁNH VIENTIANE ĐẾN BÀN HONGSENG LÀM LỄ K'AI MÓNG
NHÀ THỜ MỚI Ở GIỮA NGƯỜI THÁI ĐEN

BUỔI LỄ « VỠ ĐẤT MỚI » CHO CƠ-SỞ TRUYỀN-GIÁO
TẠI CAM-LỘ (QUẢNG-TRỊ) 13-6-71

GHI-ÂN. — CÁC ÂN-NHÂN ỦNG-HỘ VIỆC TRUYỀN GIAO

(Tiếp theo số báo 385)

THÁNG BA (tiếp)

HT Dơ Sornai 350đ. HT Khut 700đ. HT Dalu (R' cai) 177đ. HT Thượng Đơn Dương 300đ. HT Darhoa A 275đ. HT Rhang Grôi 318đ. Ha Musing 160đ. Một số tín đồ Thượng 2870đ. HT Mang Blir Dakao 440đ. HT Đông Trang (R' cai) 820đ. Một nhóm tín hữu Thượng 1270đ. HT Đăding 940đ. HT Tornoratah 540đ. Ban Thiếu nhi Việt Nam 3000đ. Bà Thiếu tá Muôn 500đ. HT Đ'or (Đơn Dương) 216đ. Ha Trang 60đ. Mayôt 60đ. HT Đăding đợt II 1100đ. Con cái Chúa HT Thượng (Đàlạt) 365đ. Đoàn Thanh niên Nam thượng hạt 1000đ. Hội Truyền giáo tháng 3-71 99338đ. HT Quốc Tế Sài Gòn 145.154đ.

THÁNG TƯ

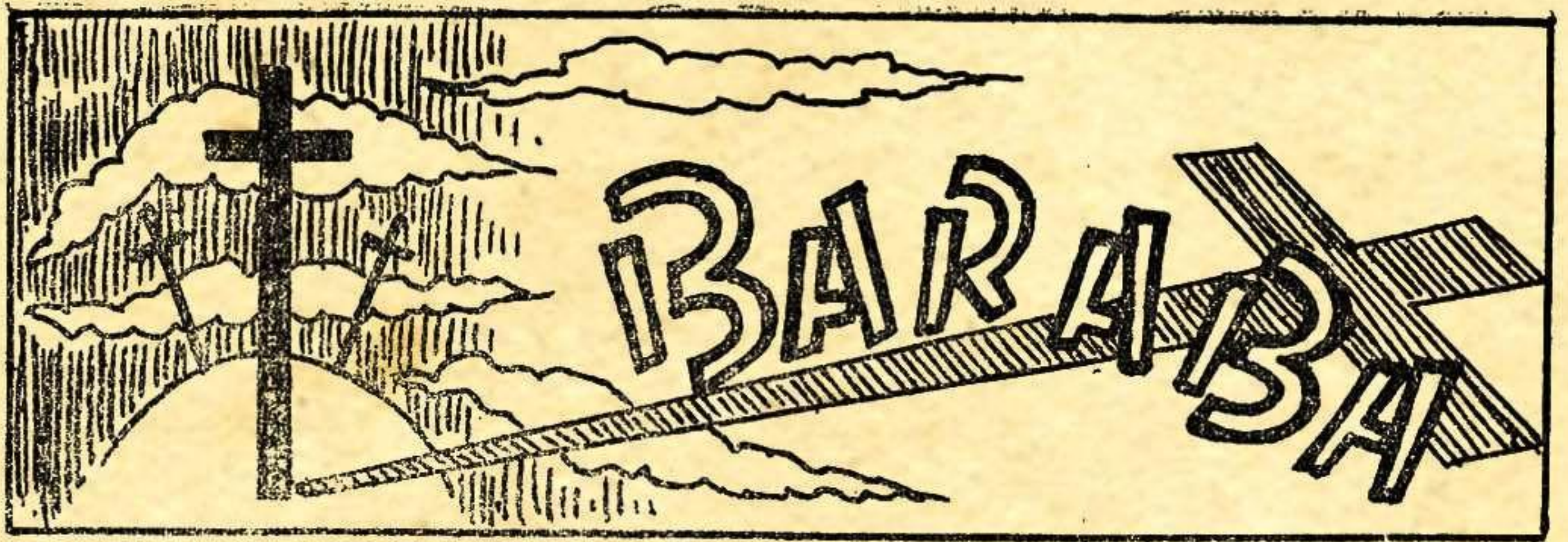
HT Saigon 39.450đ. HT Tiên-quả 3.800đ. Ông Bà Nguyễn văn Thới 8.000đ. Em Phạm thị Mỹ Vân 100đ. Bà MS Nguyễn nam Hải 1.000đ. HT Bửu Hòa 2200đ. Ô. TĐ Võ văn Lạc 100đ. HT Thông tây Hội 500đ. Ô. Bà Lê văn Đầu 500đ. HT Khánh hội 4700đ. HT Phú-Lâm 2650đ. Bà Nguyễn phước Thọ 10.000đ. Cô Nguyễn thanh Lan 300đ. Ô. Huỳnh kim Phụng 500đ. Cô Phạm ngọc Thu 300đ. Nhóm văn hóa Xã hội Cơ đốc 18.000đ HT Pleiku 3500đ. Bà Thiếu tá Muôn 500đ. Bà MS Nguyễn hữu Khanh 500đ. Cô Trần ngọc Hoa 5000đ. Ô. Bà Lưu văn Viên 10.000đ. HT Trương minh Giảng 20000đ. Ô. Bà Nguyễn sỹ Bằng 10.000đ. Ô. Huỳnh Luận 1000đ. Ô. Huỳnh văn Hiếu 1000đ. Cậu Phạm xuân Nhân 600đ. Mục sư Lê khắc Cung 500đ. HT Thượng Banmêthuôt 500đ. HT Lệ chí 1000đ. Ô. Nguyễn Thân 300đ. Hội Truyền giáo tháng 4 '71 70.684đ.

THÁNG 5

Ô. Bà MS Phạm văn Năm 3000đ. Cô Phạm ngọc Thu 200đ. Ô. Lưu văn Toại 1000đ. Cô Võ kim Tiến 300đ. Cậu Lê Tân 800đ. Ông Lê chí Thành 1000đ. Bà Tám Đời 1000đ. HT Khánh hội 2200đ. Bà Phạm thị Tống 1000đ. Bà MS Nguyễn thanh Hằng 500đ. Bà MS Nguyễn nam Hải 1000đ. Ô. Nguyễn xuân Bình 3000đ. Cụ Nguyễn văn Hạng 300đ. Ô. Nguyễn quý Mỹ 200đ. Đại úy Y Tôn Khuôr 900đ. Trung úy Y Mee Nuôc 800đ. Ô. Trần quốc Dân 800đ. HT Ba xuyên 10000đ. Em Đẹp (cô nhi) 20đ. Em Huệ (cô nhi) 550đ. Ô. Phiên 50đ. Ô. Trần công Nhuận 1200đ. Ô. Nguyễn văn Ba 2000đ. Ô. Nguyễn văn Dậu 1000đ. Bà MS Nguyễn hữu Khanh 700đ. Bà Phạm hữu Hùng 4000đ. Bà Huỳnh kim Măng 1000đ. Bà Trương văn Đầu 500đ. Cô Trương thị Ân Huệ 100đ. Ô. Trần văn Xinh 3000đ. Ô. Dương văn Ngư 300đ. Cô Đỗ thị Bạch Tuyết 400đ. Bà Huỳnh thị Hành 800đ. Bà Viên 500đ. Cô Nguyễn thị Kim Hoa 600đ. Cô Nguyễn thị Kê Xia 300đ. Bà Đành 300đ. Bà Nguyễn hữu Trí 1000đ. Ô. Tống văn Khoa 200đ.

(còn tiếp)

* Tiền bạc ủng-hộ việc Truyền-giáo, xin quý vị gởi về cho vị Thủ quỹ là MS. Nguyễn-hữu-Phiên, Hội-thánh Tin-lành, 16 Trần-quang-Diệu, Saigon.

TRUYỆN DÀI GIẢI VĂN-CHƯƠNG NOBEL 1951 đăng TKNS từ số 366

Tác-giả : PAR LAGERKVIT

Người dịch : HƯƠNG DƯƠNG

(tiếp theo)

Công việc này cũng rất nặng nhọc. Rồi sau đó khi mùa màng đã thu gặt xong, người ta đưa họ đến nhà máy xay lúa, một trong những công ốc lớn vây quanh dinh quan trấn thủ La mã. Khu ấy hợp với ngôi làng dơ nhớp của dân bản xứ để tạo ra một thành phố nhỏ dọc theo bến tàu để xuất cảng. Như thế họ được ra tận ngoài biển.

Tại nhà máy xay họ đã gặp lão chột mắt. Đó là một tên nô lệ cao lêu nghêu, đầu húi trọc, gương mặt xám choắt cheo, miệng khô cằn. Con mắt độc nhất của lão ta cứ liếc trộm, còn con kia thì bị móc đi chỉ vì lão đã ăn cắp mấy thùng bột. Cũng vì lý do ấy lão đã mang thêm một chiếc gông lên cổ. Việc làm của lão là cho bột vô bao rồi vác vào kho. Trông lão ta không có gì khác lạ lắm; việc của lão rất đơn giản, hình dáng lão cũng vô nghĩa lý, như chuột lắt vẩy. Sự kiện khiến người ta phải chú ý đến lão hơn những người khác, có lẽ do việc người ta cảm thấy nhột nhạt, khó

chịu lạ lùng khi lão có mặt. Người ta không biết là lão đang có ở đấy hay không, mà đầu có xây lưng lại phía lão đi nữa. Người ta vẫn có thể cảm thấy rõ rệt cái nhìn của con mắt chột xoáy vào người, cái nhìn mà người ta không thường gặp một cách trực tiếp.

Lão làm như không lưu tâm tới hai người mới đến, khiến người ta tưởng là lão không trông thấy họ. Không ai thấy được nụ cười gần không thành tiếng của lão khi nhận thấy hai kẻ lạ mặt đã xay chiếc cối nặng nhất. Dầu sao thì người ta cũng không thể nào thấy được lão ta cười, hay ít ra là thấy cái miệng xám ngắt, héo úa của lão ta muốn cười.

Tại đấy có bốn thớt cối, mỗi thớt do hai tên nô lệ quay. Người ta không dùng lừa vì kiếm người còn dễ hơn. Người ta muốn bao nhiêu cũng có, mà nuôi nấng cũng ít tốn kém hơn? Nhưng với Xa hắc và Baraba, thực phẩm còn có phần dư dật hơn so với điều họ thường có trước đó. Nói chung thì họ cảm thấy được đối xử

khá hơn trước, dầu công việc có phần nặng nhọc. Người giám thị không tỏ ra quá nghiêm khắc với họ. Đó là một người nhỏ thó, béo tròn, thích yên tĩnh, và khi tuần hành thì không dùng đến ngọn roi mang trên vai. Anh ta chỉ dùng nó cho một lão nô lệ dui, hoàn toàn kiệt quệ.

Bên trong ngôi nhà thờ thì bột trắng bám đầy, lâu dần khiến bột tích tụ khắp nơi, trên sàn nhà, trên vách và cả trên các khung lưới nhện bám vào trần nhà. Không khí ngập tràn bụi bột và tiếng ồn ào điếc tai của bốn thớt cối đá bị quay cùng một lượt. Bọn nô lệ làm việc trần truồng, trừ ra lão chợt có một chiếc áo dài bằng bao bột. Lão lục lọi khắp nơi trong nhà máy xay như một con chuột vậy. Chiếc gong khiến lão giống với một tên tù vừa vượt được ngục. Người ta bảo là lão vẫn ăn vụng được bột trong bao, dầu đáng lý ra chiếc gong phải cản trở lão làm như vậy. Mà lão làm như vậy không phải là vì đói, mà chỉ thách đố cho bỏ ghét, dầu biết rằng nếu bị bắt gặp, người ta sẽ khoét luôn con mắt còn lại của lão và bắt lão xay cối như lão dui, một công việc quá sức của lão mà khi nghĩ đến, lão cảm thấy kinh hoàng gần như nỗi sợ cái bóng tối đang chờ đợi lão ngày nào người ta sẽ lại bắt được quả tang là lão đang ăn trộm. Nhưng thật là khó biết được trong những lời đồn đãi đó có bao nhiêu sự thật.

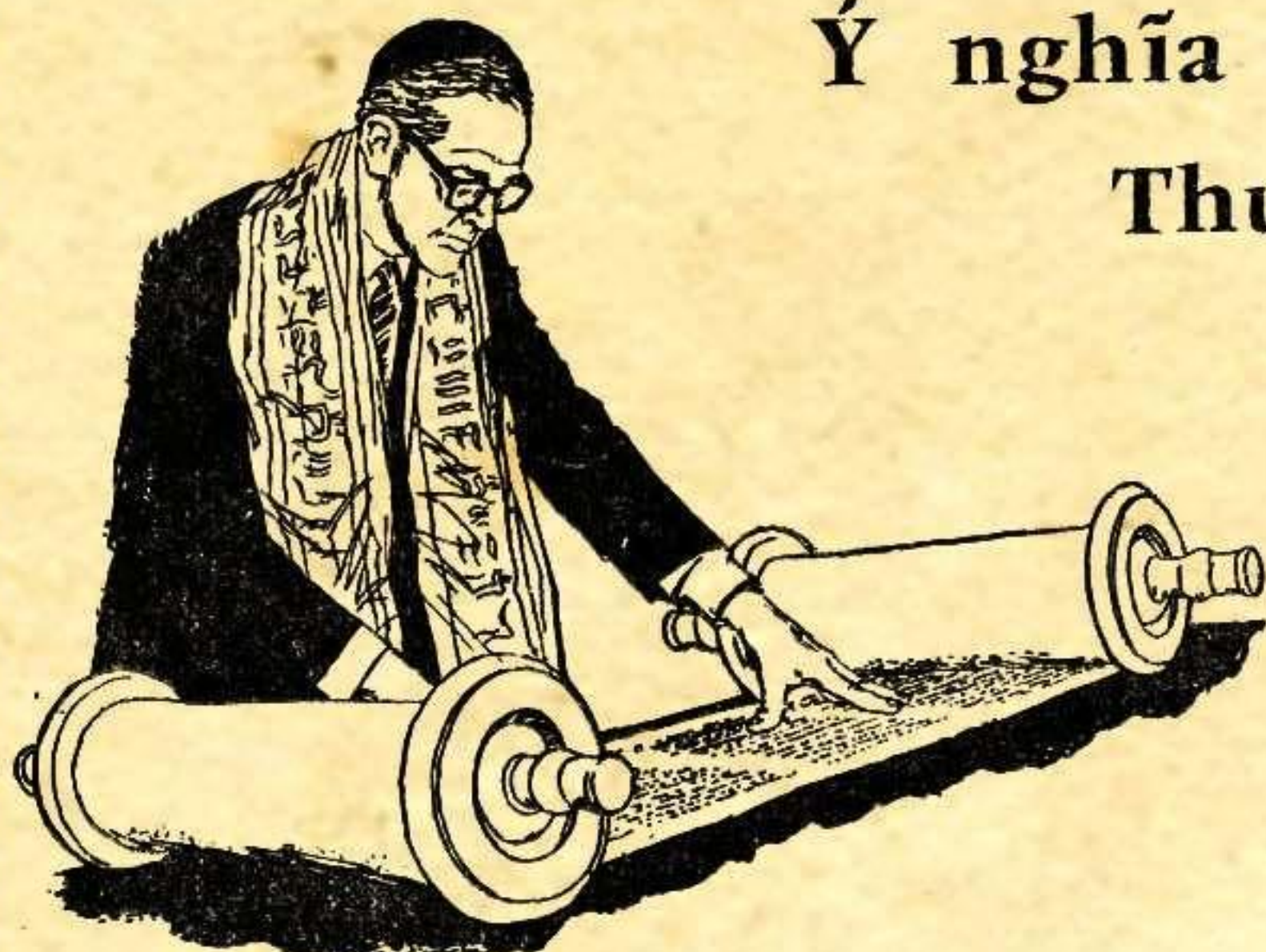
Không, lão không tỏ ra chú ý đặc biệt đến những người mới tới. Lão nhìn trộm họ như đã nhìn những người khác và rình rập những biến cố xảy ra. Lão ta không có ác cảm gì với họ, không có chút ác cảm nào hết. Họ chỉ là những tên tù của các hầm mỏ mà trước đó, lão

chưa hề được thấy. Nhưng lão không có chút ác cảm nào đối với bọn tù của các hầm mỏ. Lão không có gì là ác cảm với bất cứ ai.

Chắc hai người này đã phạm tội sát nhân nên mới bị đẩy làm khổ sai trong các mỏ đồng, dầu một trong hai người không hề có vẻ đó. Tên kia thì rõ ràng là một kẻ sát nhân, và sợ ra mặt rằng người ta sẽ khám phá được điều đó. Tên thứ nhất trông thật đáng thương, lão có vẻ ngây thơ khờ khạo. Nhưng làm sao họ lại thoát được mỏ đồng? Làm sao họ lại ra khỏi cái hỏa ngục ấy? Ai đã giúp họ? Đó là vấn đề. Nhưng thật ra thì chuyện ấy không ăn nhập gì với lão.

Chỉ cần chờ đợi thì mọi sự sẽ bộc lộ rõ ràng. Lời giải đáp không đến cách này cũng đến cách khác. Có thể nói là mọi việc sẽ tự nhiên giải nghĩa lẫn nhau. Lẽ dĩ nhiên là với điều kiện người ta phải chịu khó mở lớn một con mắt ra đó là trường hợp rất đúng đối với lão.

Cho nên lão ta khám phá được rằng cái lão cao lớn có đôi mắt bò cái kia vẫn quì gối xuống trong bóng tối để cầu nguyện mỗi đêm. Sau lão ta lại làm vậy, chắc lão cũng làm như nhiều người khác, nghĩa là trước các bức tượng trong những đền thờ dành riêng cho họ. Nhưng tên nô lệ này lại cầu nguyện với một vị thần mà dường như hẳn ta tin là đang có mặt trong bóng tối. Lão trò chuyện với vị thần ấy như nói với một người sống vẫn chăm sóc đến lão. Thật là lạ! Người ta nghe lão khẩn thăm thật thiết tha trong đêm tối và bất cứ ai cũng có thể nhận thấy là không có thần thánh gì hết. Đó chỉ là tưởng tượng mà thôi. (còn tiếp)

Ý nghĩa

Thuộc linh

của tự mẫu

HI-BÁ-LAI

Soạn giả : Bà PHẠM-VĂN-NĂM

CHỮ THỨ MƯỜI BỐN

3

NUN (CÁ)

SỐ TIÊU-BIỂU : 50

CHỮ thứ 14 của tự-mẫu Hi-bá-lai là Nun, chữ này nghĩa là cá. Phát-âm như chữ N.

Chữ CÁ Kinh-thánh nói đến độ 61 lần. Có nhiều phép lạ xảy ra tương-quan đến cá như : Cá nuốt Giô-na, cá mà các môn-đồ đánh lưới được nhiều vô số, Chúa hóa cá ra nhiều cho dân chúng, cá mang đồng bạc đến cho Chúa Jêsus nộp thuế. Một mẻ cá phi-thường sau khi Chúa từ kẻ chết sống lại v.v. . Trong bài này nhấn mạnh về con cá nuốt Giô-na.

Cả ba sách Tin-lành là : Mathiơ, Mác và Luca đều chép câu chuyện này. Sách Mathiơ nói rõ hơn, ghi lại đến 2 lần (Mathiơ 12: 39-41 và 16: 4). Đây là 1 dấu

lạ liên quan đến Chúa Jêsus, 1 dấu hiệu đặc-biệt chỉ về sự phục-sanh của Ngài. Dấu lạ của Giô-na không phải là cả thành Ninive ăn-năn, bèn là sự ông ra khỏi bụng cá. Một vị tiên-tri như Giô-na giảng khiến người ta ăn năn là một việc thường xảy ra như bất cứ 1 tiên-tri nào. Xét về lời giảng của Giô-na không có gì xuất-sắc. Sự ăn-năn của người Ninive là 1 việc có thể xảy ra trong lúc bấy giờ. Chỉ lạ ở chỗ Giô-na bị quăng ra khỏi tàu, bị cá kình nuốt chửng nhưng vẫn sống trong bụng cá ba ngày ba đêm. Sau khi được Đức Chúa Trời truyền lệnh con cá bèn mửa Giô-na ra trên mé biển, không hiểu tình-trạng của ông lúc ấy ra sao chỉ thấy Kinh-thánh chép ông đứng dậy và giảng cho dân thành Ninive. Đó là phép lạ xảy ra cho Giô-na, một phép lạ độc-đáo trong thời Cựu-Uớc, minh chứng cho sự sống lại của Chúa Jêsus trong Tân-Uớc (Mathiơ 12: 39-41).

Chúa Jêsus dùng phép lạ để giải nghĩa cho phép lạ. Phép lạ là điều vượt quá tầm hiểu biết của con người, nó thuộc về cõi

siêu-nhiên, trí hữu-hạn của loài người không thể suy nghiệm được. Khi người Do-thái xin Ngài làm một phép lạ để họ xem hầu chứng-minh cho chức-vụ Ngài, song Ngài từ-chối. Mục đích Ngài làm phép lạ là để bày tỏ thần-quyền của Ngài chứ không phải để thỏa tính tò mò của họ. Chức-vụ của Ngài là giảng Tin-lành, chết đền tội cho nhân loại và sống lại để tiêu-diệt quyền của ma-quỷ và tử-thần. Quyền-năng siêu-việt của Đức Chúa Trời cũng như tình thương vô-hạn của Ngài vượt quá mọi sự hiểu biết của loài người. Vì cơ ấy người vô-tín không thể tin phép lạ cũng không cắt nghĩa được. Chúa phán cách cương-quyết: «Dòng dõi hung ác gian dân này xin một dấu lạ, nhưng sẽ chẳng cho dấu lạ chi khác ngoài dấu lạ của đấng tiên-tri Giô-na. Rồi Ngài bỏ họ mà đi» (Mathio 16:4). Đây là lần thứ hai Chúa Jêsus lập lại câu chuyện của Giô-na để chứng quyết cho sự phục-sanh của Ngài.

Chúa phục-sanh là 1 dấu lạ lớn nhất, là nền-tảng của Cơ-đốc giáo. Nếu chúng ta tin Ngài là Chiên Con của Đức Chúa Trời để chỉ về sự hi-sinh của Ngài ắt chúng ta phải tin rằng dấu lạ của Giô-na là hình bóng về sự sống lại của Ngài vậy. Cả hai hình bóng này phải đi đôi với nhau, cùng đứng vững hay cùng sụp đổ. Không ai có thể tin Ngài là Chiên Con của Đức Chúa Trời đồng thời lại phủ nhận sự sống lại của Ngài được. Rô-ma 10:9 chép «Vậy, nếu miệng người xưng Đức Chúa Jêsus và lòng người tin rằng Đức Chúa Trời là Đấng khiến Ngài sống lại từ trong kẻ chết thì người sẽ được cứu».

Các sứ-đồ đầu tiên khi giảng Tin-Lành không giảng về những thần đạo cao xa bí

ẩn, họ chỉ giảng hai điều: Đấng Christ chịu chết trên thập tự giá và đã sống lại. Vì chính mắt họ đã thấy Ngài chết trên thập tự giá và sống lại cách hiển-nhiên nên mạnh dạn tuyên bố cho mọi người, không một quyền lực nào ngăn chặn họ được. Phao lô cũng viết rằng: «Ngài đã chết vì sự quá phạm của chúng ta và sống lại vì sự xưng công bình của chúng ta». Mọi lẽ đạo về sự cứu-rỗi của Đấng Christ đều gồm tóm trong hai điều ấy, không ai có thể loại bỏ một. Cũng như không ai có thể nghĩ đến con cá đã nuốt Giô-na lại không nhớ đến sự sống lại của Giô-na. Thập tự giá là dấu hiệu cuối cùng để Cơ-đốc-nhân bày tỏ đức tin của mình.

Thuở xưa các Cơ-đốc-nhân muốn bày tỏ đức tin thường dùng dấu hiệu của Giô-na tức dấu hiệu con cá. Sở dĩ họ chọn dấu hiệu này là vì theo nguyên văn Hi-lạp chữ cá là «Ichthus», chữ này bắt đầu bằng chữ «I», vì trong tiếng Hi-lạp không có chữ «J». Chữ «I» thay cho chữ Jêsus. Kế đó chữ «CH» thay chữ Christ. Chữ thứ ba «TH», theo chữ Hi-lạp tức là «Theós» nghĩa là Đức Chúa Trời. Kế tiếp chữ «U» thay cho «Uiós» nghĩa là «Con», và chữ cuối cùng «S» thay chữ «Sôtêr» là «Cứu Chúa». Vậy nghĩa chữ đó là: Jêsus Christ, Con Đức Chúa Trời, Cứu Chúa của chúng ta. Đó là chữ «Cá»; một dấu hiệu của các tín-đồ trong thời kỳ bị bắt bớ. Khi hai tín-hữu gặp nhau họ không thể nói hoặc viết được ám hiệu, họ liền dùng ngón cái và ngón trỏ xoè ra như đuôi cá, tất nhiên người đối diện cũng ra dấu hiệu tương tự. Cả hai ngầm hiểu rằng mình vẫn giữ đức tin vững vàng trong Christ.

Ở Tô cách lan vẫn còn dùng hình con

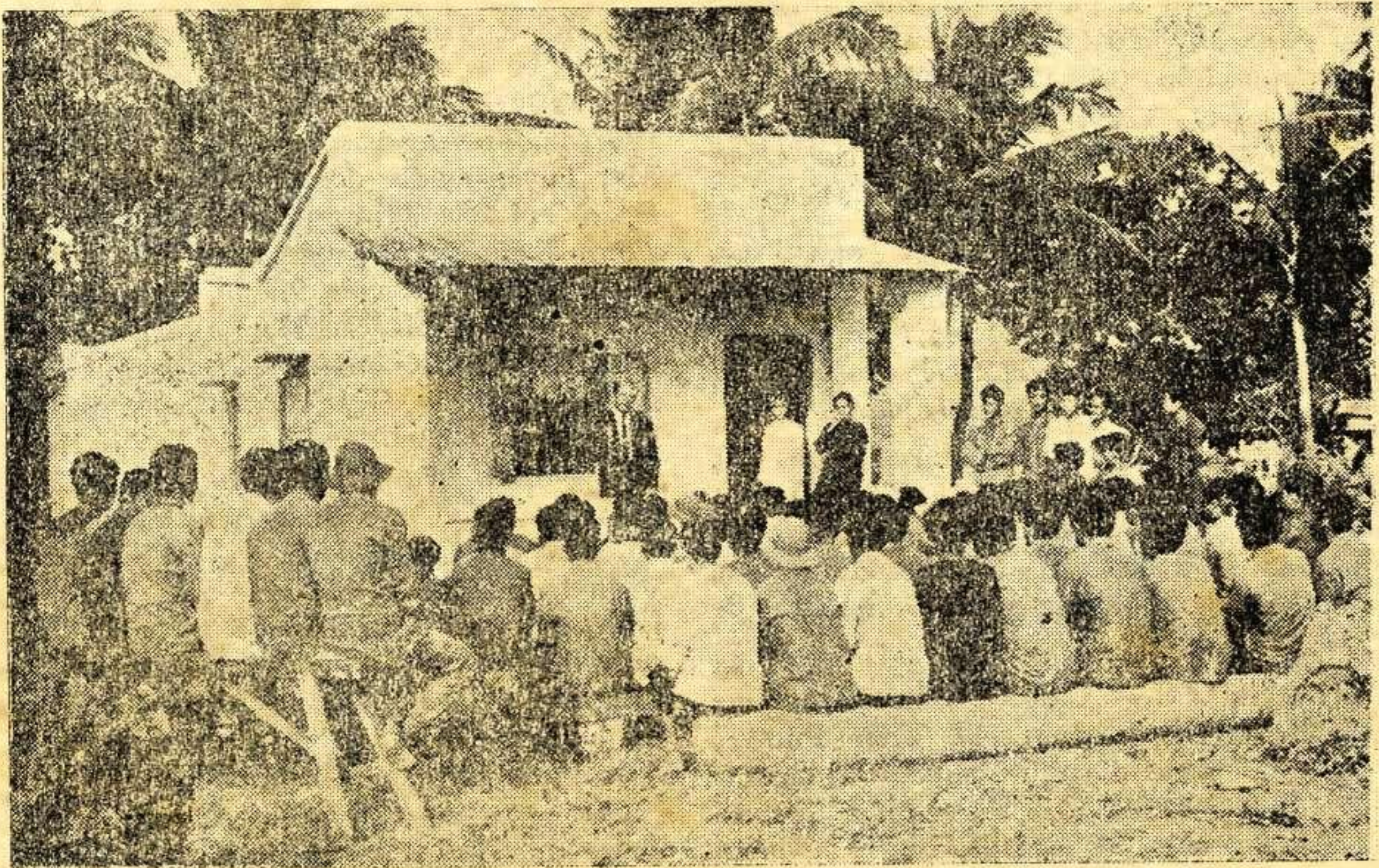
cá làm biểu hiệu cho tín đồ Đấng Christ. Trong những hầm mộ tại La-mã, nơi các tín đồ ăn núp trong cơn bắt bớ người ta tìm thấy nhiều dấu hiệu xưa như nhánh ô-li-ve và con cá vẽ trên tường để chỉ sự sống lại của Chúa Jêsus.

Khi Chúa Jêsus chọn các môn đồ, trong ấy có những người đánh cá lành nghề và cá góp phần quan trọng, xuất hiện nhiều lần trong thời đó. Ấy vì Ngài muốn gây một ấn tượng sâu xa trong môn đồ về sự sống lại của Ngài. Ngài khuyên họ theo Ngài rồi Ngài sẽ khiến họ trở nên tay đánh lưới người. Không phải Ngài lựa chọn toàn người đánh cá, song Ngài gọi họ là những người đánh cá thuộc linh. Khi bắt đầu chọn các môn đồ đầu tiên, Ngài khiến họ đánh được mẻ cá to, nhiều vô số, đến nỗi lưới phải đứt, hai chiếc thuyền chở đầy cá gần chìm (Lu 5: 1-11). Trong Giăng 21:, Chúa Jêsus thực hiện một phép lạ cuối cùng trước khi thăng thiên trong đó Ngài chỉ chỗ cho môn đồ đánh cá; kết quả, họ đem vào bờ một trăm năm mươi con cá lớn. Chứng tỏ Ngài là Đấng toàn năng đã từ kẻ chết sống lại.

Ngài muốn cho mọi người biết sự sống lại của Ngài là thật, điều mà dân Do Thái và các thầy tế-lễ cố tình che dấu. Tin-Lành trọn vẹn của Đức Chúa Trời ban cho nhân loại là **ĐẲNG CHRIST CHẾT VÀ SỐNG LẠI**. Chúng ta đang thờ phượng và hầu việc một Đấng «Đang Sống Đời Đời, cầm chìa khóa của sự chết và âm-phủ». Ngài sống thì chúng ta cũng sẽ sống, Ngài là Đấng đáng cho chúng ta chịu khổ, phụng sự suốt đời như lời Phao lô khuyên: «Vây hỡi anh em, hãy vững vàng, chớ rúng động. Hãy làm công việc Chúa cách dưng dặt luôn vì biết rằng công khó của anh em trong Chúa chẳng phải là vô ích đâu» (I Côr 15: 58).

Thế thì mỗi khi chúng ta nhìn đến con cá, chúng ta ăn cá nên nhớ đến con cá nướng Giô-na, là một bằng chứng chính xác về sự sống lại của Chúa Jêsus, cùng gọi lại trong tâm trí chúng ta biểu hiệu của các môn đồ đầu tiên trong thời kỳ bắt bớ để giục giả chúng ta trên đường theo Chúa, Ngài là Đấng đã sống lại từ trong kẻ chết.

CÔNG VIỆC CHÚA TẠI CÔN-SƠN

Các buổi họp thờ-phượng Chúa thường từ 50 đến 100 người. Tư-thất quá hẹp, nên phải tạm nhóm ngoài trời, mưa nắng khổ sở quá. Xin xem tin-tức trong số báo này.

TIN VUI

CẦN-THƠ. — Cô Lê thị Kim - Dung, giáo viên Trường Tiểu học Tin - lành Thới - hòa (Cần-thơ), trường-nữ ông bà Lê-hữu-Phước thành-hôn cùng cậu Nguyễn-văn-Công, trường-nam ông bà Nguyễn-văn-Tâm, HT Kế sách (Ba xuyên). Hôn lễ cử hành tại nhà thờ Tin lành Cần thơ ngày 28-3-71. Chúc mừng hai họ và đôi tân hôn.
Ban Trị-sự chi-hội

BÀN CỜ. — Thầy Đinh Bình con ông bà Đinh-văn-Cần HT Dalat thành hôn cùng cô Nguyễn thị Kim-Khánh, con ông bà Nguyễn-trọng-Ca. Hôn lễ cử hành ngày 11-4-71 tại HTTL Bàn cờ.
MS Nguyễn-văn-Phấn

THỦ ĐỨC. — Cô Trần-thị-Thu, thứ nữ ông bà MS. Trần-xuân-Hỷ sánh duyên cùng cậu Huỳnh-minh-Tâm, Trường nam ông bà Huỳnh minh Bạch, 402/53 Trương-minh-Giảng Saigon Hôn lễ cử hành tại nhà thờ TL Thủ đức ngày 3-4-71. *TKNS.*

SAIGON. — Thầy Đoàn-văn-Sĩ, con ông bà Ms. Đoàn-văn-Miêng, Hội-trưởng TLH thành hôn cùng cô Nguyễn thị Mỹ-Yên, con của ông bà Ms. Nguyễn-hoàng-Oanh, HT Phú xuân. Hôn lễ cử hành tại nhà thờ TL Saigon ngày 18-4-71. *TKNS.*

TRI ÂN. — Chúng tôi xin chân-thành tri ân quý Giáo - sĩ, Mục - sư, Truyền đạo cũng như quý giáo-hữu xa gần đã gửi điện tín chúc mừng, gửi quà biếu tặng và đến dự lễ thành hôn của con chúng tôi là Đoàn - văn - Sĩ với Nguyễn thị Mỹ - Yên ngày 18-4-71.

*Mục-sư Nguyễn-hoàng-Oanh
Mục-sư Đoàn-văn-Miêng*

SAIGON. — Thầy Nguyễn-hữu-Phúc, thứ nam ông bà Ms Nguyễn-hữu-Phiên thành hôn cùng cô Nguyễn-thị Kim Thủy, thứ nữ ông bà MS Nguyễn-văn-Toi. Hôn lễ cử hành tại nhà thờ Gia-định ngày 1-5-71 *TKNS.*

SAIGON. — Thầy Nguyễn - hữu - Tịnh, thứ nam bà quả phụ Ms. Nguyễn-hữu-Khanh thành hôn cùng cô Nguyễn thị Kim-Hoàng thứ nữ ông bà Ms. Nguyễn - văn - Nhung. Hôn lễ cử hành tại nhà thờ Trương-minh-Giảng ngày 8-5-71. *TKNS.*

TIỀN-PHƯỚC. — Cậu Nguyễn - văn - Như trưởng - ban Thanh - niên HT Tiên - Phước, trường-nam bà sùng-phụ Nguyễn Bồi thành-hôn cùng cô Đỗ-thị-Mới, thứ nữ bà Sùng-phụ Đỗ Khôi, cùng Hội-thánh. Hôn lễ cử hành ngày 26-4-71. Cầu Chúa ban ơn trong gia đình mới.
Ms Nguyễn-tất-Đạt

TIN BUỒN

PHÚ XUÂN. — Bà Bùi-văn-Dự nhũ danh Nguyễn-thị-Vi đã về nghỉ yên nơi nước Chúa ngày 25-2-71 sau cơn bạo bệnh 7 ngày, hưởng thọ 66 tuổi. Thay Hội-thánh, chân-thành phân-ưu cùng tang quyến. *Thơ ký Nguyễn-văn-Hào*

CẦN THƠ. — Bà Huỳnh-thị-Huệ về nước Chúa ngày 28-1-71, sau một cơn đau, hưởng thọ 60 tuổi. Thành thật phân-ưu.
Ban Trị sự chi-hội

KIẾN-PHONG. — Ông Phạm - văn - Quyền, cựu chấp sự, nhạc phụ ông Lê - kim - Biên, Trưởng Ban Quản-trị Trường Tin-Lành Kiến phong, đã ngủ yên trong Chúa ngày 13-5-71, hưởng-thọ 70 tuổi.

Ông Nguyễn - văn - Muôn, nhạc phụ ông Nguyễn-phước-Thêm, Trưởng-ban Thanh-niên đã ngủ yên trong Chúa ngày 28-5-71, hưởng-thọ 71 tuổi.

Thay Hội-thánh, thành-kính phân ưu cùng hai tang quyến. *Mục-sư Nguyễn-tấn-Lộc*

— Kính gởi đến 2 tang quyến lời phân ưu chân thành.
Ms. Nguyễn-thanh-Hằng

MỎ-CÀY. — Bà Đinh-thị-Sánh là vợ của ông Võ - ngọc - Kỳ, thơ-ký Hội-thánh An-thới về nước Chúa ngày 19-4-71, hưởng thọ 63 tuổi. Thay cho con cái Chúa tại Mỏ-cày. Chân-thành phân-ưu cùng ông Võ-ngọc-Kỳ và tang quyến.

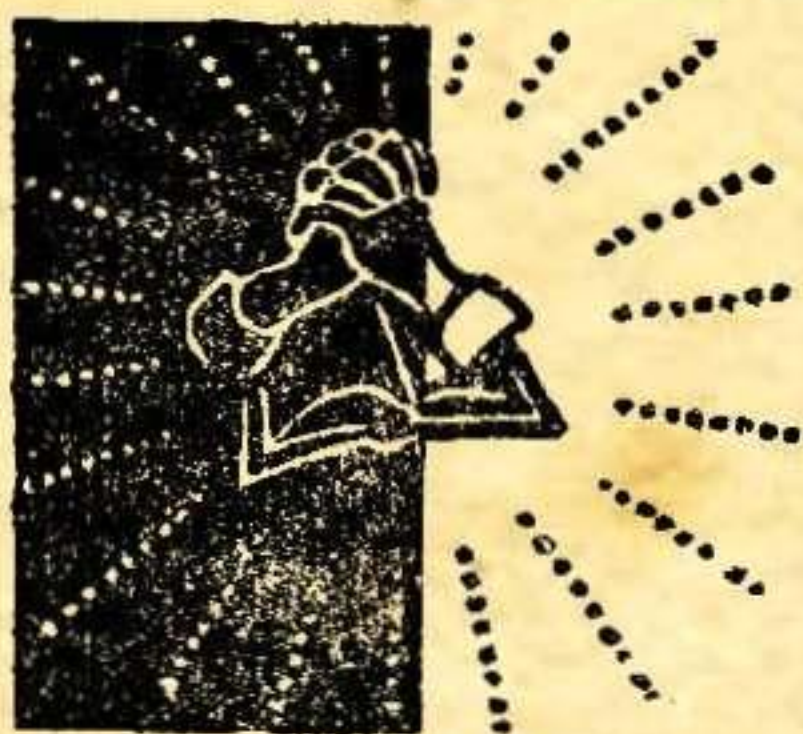
TD. Võ-văn-Dương

CÀM-TÀ. — Chúng tôi chân-thành cảm tạ: MS Hội-trưởng, Ms chủ-nhiệm miền Đông N. P. ông bà Ms. Chủ - nhiệm và BTS Địa hạt miền Tây NP, Ô B. Ms Tuyên-úy Quân-khu IV, Ms. Trưởng-ban lưu hành miền Tây NP. Ms. Tuyên-úy Sư-đoàn 7 BB, nhân viên BTS Đoàn TN Bắc Trung-phần, và miền Tây NP, Tổng đoàn Thanh - niên Cơ đốc xã hội, Ms. Quản lý và nhân viên Phòng sách TL, các tôi tớ, con cái Chúa các HT: Long khánh, Biên hòa, Bửu-hòa, Kiến-hòa, Tân-thạch, Hàm long An-hóa, Cai-lậy, Giáo-đức, Cao-lãnh, Sa-đéc, Hồng-ngự, Châu đốc, Long-xuyên, Kiên-tân, Phong-dinh, An-nghiệp, Thới-hòa, Cái-răng, Cà-mau, Thành-lợi, Song-phú, Vĩnh-bình, Trà cú, nhất là Ms. Chủ-tọa và BTS. Hội thánh Vĩnh long, BTS và các giáo-viên Trường Tin-lành An-bình, cùng thân bằng quyến thuộc đã giúp đỡ phúng-điếu, dự tang-lễ, gửi thư, điện tín phân ưu và đưa linh-cửu hiền nội tôi nhũ danh Phan-thị-Phụng về nước Chúa ngày 22-4-71 vì tai nạn xe cộ đến nơi an-nghỉ.

Trong khi hữu sự không tránh khỏi điều sơ suất, kính xin Quý vị niệm tình lượng thứ Thành-kính tri-ân.

TD. Nguyễn-văn-Công

LÀM CHỨNG ƠN CHÚA

Tạ ơn Ba ngôi Đức Chúa Trời toàn năng đã ban ơn cho vợ chồng tôi rất nhiều. Tôi không sao nín lặng được nên xin có ít hàng bày tỏ ra đây để quý độc-giả cùng chúng tôi dâng lên lời cảm tạ ơn Chúa. Sau hơn một năm nghỉ dưỡng bệnh, Chúa đã cho phép chúng tôi trở lại hầu việc Chúa cách lạ. Vào trung tuần tháng tám, Ban Trị-sự Địa-hạt yêu cầu chúng tôi đi Cao lãnh bởi có việc xảy ra bất ngờ, hội thánh tại đó không có người cai-quản. Thử hỏi ai là người có chút lòng yêu mến Chúa mà lại từ chối cho được. Lúc mới tới chúng tôi thấy tình-trạng Hội-thánh đang xuống dốc. Sự nhóm lại thật buồn tẻ xơ-rơ hai ba chục người, ai nấy mất ơn Chúa, giảng xong không một người nào muốn cầu nguyện. Theo lời thuật lại có người chán - nản hội - thánh này muốn đi nhóm hội-thánh khác, nhưng lòng nhờn từ của Chúa còn giữ họ lại. Trong ba bốn tháng đầu tôi không cải tổ, sửa đổi chi hết, chỉ dùng Lời Chúa qua sự cầu-nguyện trong Thánh-Linh giảng ra cách ngay thẳng và trung - tín. Nhờ vậy, hội - thánh được phục hồi sức mới đứng lên bắt tay vào việc Chúa. Chúng tôi đến đầu tháng 9/70 tới tháng 11 vốn vẹn có ba tháng, Chúa có đồ phước xuống trên hội - thánh rất nhiều. Những ý tưởng chia rẽ bè phái, ghen-ghét, chỉ-trích, đố-ky đều biến mất. Tháng 11 trùng tu nhà thờ, sau khi xây

Chúa ban ơn cho chúng tôi rất nhiều

cất rồi 7 năm mà chưa làm lễ cung hiến, tốn phí cả trăm ngàn đồng. Tới tháng 12 tổ-chức lễ Kỷ-Niệm Chúa Giáng-sanh rất vui-vẻ. Từ đó, mức chi chu hằng tháng tăng lên cách điều-hòa, số thu mỗi tháng trên 30 ngàn. Số người nhóm lại sáng Chúa nhứt được tăng lên rõ rệt, một số anh em bỏ nhóm lại từ lâu ngày, nay bắt đầu nhóm lại. Do sự phấn khởi trong lòng 1 con cái Chúa dâng 1 tòa-giảng mới giá 12.000 đ. Một số ba bốn người khác hiệp lại dâng một bàn tiệc thánh 10.500đ. Một con cái Chúa nghe Mục-sư than trời nóng nực, ước ao có một quạt máy thì cách mấy tuần sau đem dâng 1 chiếc quạt giá 16.000đ. Tạ ơn Chúa, hội-thánh cũng vừa sắm được thêm 100 ghế sắt mặt lưới loại ghế Hồng-kông giá 54.000đ và mua cho chúng tôi 1 xe Honda c. 50 giá 80.000đ để đi thăm tín-đồ. Thật tạ ơn Chúa, lúc mới tới có 1 anh em cho chúng tôi mượn 1 xe đạp dùng để di chuyển, chắc Chúa biết sức già không đủ sức dùng xe đạp đi xa nên Chúa lo cho một cách chu đáo. Bởi tấm lòng bằng bột, anh chị em trong hội-thánh đề-nghị xin mời Hội-đồng địa-hạt 1972 về họp tại Kiến phong. Kính xin quý vị cầu thay cho để chúng tôi biết rõ ý Chúa về việc mời Hội-đồng địa hạt nói trên.

Điều làm cho chúng tôi vui mừng nhứt là hội-thánh tái-lập được những buổi cầu nguyện tối thứ tư và chiều Chúa nhứt. Mỗi lần họp có từ 15 tới 20 người. Thật ai nấy đều thêm khát một cơn phấn-hưng.

Bấy nhiêu lời lược thuật về các ơn phước Chúa ban để cùng các quý vị ngợi khen Chúa. Amen.

Mục-sư NGUYỄN-TẤN-LỘC

VƯỜN CÂY XANH

HOAN-NGHINH

Chiều Hạ nơi Cô nhi-viện, ngày 6 tháng 5 năm 1971

Kính các chị phụ trách Vườn cây xanh,

Thật là một tin mừng to đến với tụi em vì «Vườn cây xanh» lại bắt đầu xuất hiện.

Tụi em — một số trẻ mồ côi đang cùng sống chung trong một Cô nhi-viện dưới sự chăm dắt của Cháu, xưa nay cảm thấy buồn nhiều lắm rồi chỉ liết loanh quanh bốn bức tường của viện, mặc dầu khuôn viên của viện là không phải nhỏ để không đủ chúng em đùa giỡn đâu. Tuy vậy cái buồn vẫn chạy đến với tụi em khi cuộc nô đùa vừa dứt. Bởi thế hôm nay được tin «Vườn cây xanh» lại xuất hiện là một tin mừng lớn cho tụi em bởi vì sau khi nô đùa chúng em lại được giải trí qua các câu chuyện của vườn cây xanh. Chúng em thành thật «HOAN NGHÊNH VƯỜN CÂY XANH» với «hết hơi» của mình đó. Cũng xin phép các chị cho tụi em được phép dời những cây xanh của tụi em vào vườn để các chị «vun tưới» giúp nhé. Tụi em cũng muốn chị giới thiệu tụi em với những cây xanh khác vì tụi em thấy ngại quá.

Chúng em sẽ luôn nhớ đến các chị và vườn cây xanh trong mỗi khi cầu-nguyện đó. Các chị cũng vậy nhé.

Kính chào các chị, chúc mạnh giỏi.

Tụi em «Stop» ở đây.

Phan Trâm (13 tuổi)

GIỚI-THIỆU CÂY TRONG VƯỜN

Em LÊ-PHƯỚC-NGUYỄN
Cây Sim I

Em LÊ-VĂN-DƯƠNG
Cây Hoàng Dương I

« THƯƠNG KẺ KHỐN CÙNG »

Chị HOA HỒNG

CÒN mấy hôm nữa là đến ngày lễ Nô-ên. Hồng và hai em Huệ, Dũng thấy nô nức làm sao! Nô-ên năm nay mẹ của Hồng hứa sẽ mua cho Hồng và hai em áo quần mới và đồ chơi đắt tiền. Ba chị em Hồng vừa ngồi trông mẹ đi làm về, vừa bàn luận về những món quà mà chúng sẽ nhận được. Hết chị đến em người nào cũng tranh nhau nói theo sự tưởng tượng của mình.

Mãi nói chuyện chúng không hay mẹ đã về đến cửa. Dũng nhanh mắt thấy trước nên vừa la vừa chạy a lại mẹ: A! mẹ về, mẹ về, từng tưng tưng là tưng tưng tưng! Hồng và Huệ cũng vừa chạy đến nắm tay mẹ miệng hỏi ríu rít: Sao hôm nay mẹ về trễ vậy? Mẹ đã mua áo quần mới và quà cho chúng con chưa? Bà Huyền tay vò đầu các con và nói: Ừ, để mai mẹ mua cho các con. Hôm nay mẹ đi thăm gia-đình bà Tư nên về trễ! Tội nghiệp gia-đình bà Tư nghèo ghê đi! Gần đến ngày lễ Nô-ên rồi mà trong nhà bà chẳng có gì cả. Vả lại thằng Út đang đau nặng nữa chứ.

Trong bữa cơm tối, bà Huyền cho các con biết ngày mai bà sẽ về sớm để đến thăm, giúp đỡ và an ủi bà Tư. Rồi bà cắt nghĩa: Chúa đã dạy chúng ta phải yêu thương kẻ khốn cùng. Bà tiếp, chúng ta cảm ơn Chúa vì Ngài đã ban cho chúng ta được đầy đủ. Chúng ta phải chia sẻ những ơn huệ đó

cho những người khác, nhất là người nghèo khó, phải không các con? Ba chị em Hồng liền trả lời: Dạ phải. Riêng Hồng, lòng em thật cảm-động về hoàn cảnh của gia-đình bà Tư, nên em thưa với mẹ: Thưa mẹ, mẹ cho con giúp gia-đình bà Tư nữa nhen mẹ.— Được nhưng con giúp gì nào? Thưa mẹ, con thấy áo đầm của con cũng còn tốt, thôi mẹ đừng mua áo mới, mẹ để tiền ấy giúp cho bà Tư lo thuốc thang cho thằng Út. Nghe chị nói thế, Huệ và Dũng cũng xin mẹ cho mình được bắt chước theo chị giúp đỡ bà Tư.

Bà Huyền thật cảm động, bà nói: Mẹ cảm ơn Chúa đã ban cho các con có tấm lòng yêu thương thật.

Thời gian cứ trôi qua, chiều ngày lễ Nô-ên đã đến. Hồng và hai em lăng xăng lo ủi áo quần. Chúng vừa làm vừa hát vì trong lòng chúng tràn ngập niềm vui mừng và vui mừng hơn nữa là tối nay chúng có thêm mấy người bạn con bà Tư cùng đi dự lễ.

Thình lình, có tiếng xe hơi ngừng trước ngõ. Hồng chạy vội ra và kêu to: Ô ba về, ba về. Bà Huyền và hai con cũng vừa ra kịp: Mình về đúng lúc quá. Mình mua gì nhiều thế? — Quà, 2 con Búp bê cho Hồng và Huệ, và chiếc xe tăng phun lửa cho Dũng. À này, mấy bộ áo quần mới cho các con mặc đi dự lễ và riêng gói này là dành cho mình. Ba chị em Hồng nghe nói thế hoan hô Ba hết cỡ.

Buổi tối Nô-ên hôm ấy là đêm vui sướng nhất của ba chị em Hồng. Thật Chúa đã thưởng lại gấp bội phần cho những người có lòng yêu thương kẻ khốn cùng.

TRẢ LỜI CÂU ĐỐ KINH - THÁNH KỲ I

1. Sứ-đồ Ma-thi-ơ còn có tên khác nữa là Lê-vi (so-sánh Mat. 9 : 9 với Mác 2 : 14)
2. Từ thành Ca-đê (Dân-số-Ký 13 : 26)
3. Núi Hết-môn cao nhất Palestine.
4. Thơ Giăng thứ II ngắn nhất Kinh-Thánh.
5. Vua Salômôn xây cung-điện trong 13 năm (I Vua 7 : 1).
6. Ê-Tiên. Ông bị ném đá (Công-vụ 7 : 58-59).
7. Nhũ - hương. Dùng để rịt những vết thương (Giê-rê-mi 8 : 22, Sáng 37 : 25)
8. Nhà của Samuên ở Ra-ma (I Samuên 7 : 17).
9. Phi-thom là một trong những thành của dân Ai-cập, dùng làm kho - tàng. (Xuất 1 : 11)
10. Rê-u-ên, hay là Giê-trô, cha vợ của Mô-i-se (Xuất 2 : 18 & 3 : 1).

CÂU ĐỐ KINH - THÁNH KỲ III

1. Đâu chép : « Ngài sẽ chần bầy mình như người chần chiên, thâu các con chiên con vào cánh tay mình và ẵm vào lòng ; từ từ dặt các chiên cái đương cho bú. » ?
2. Mặc dù là Đấng có quyền phép, và là con của Đức Chúa Trời, Đức Chúa Giê-xu đã có lần bị đói khi ở thế gian. Đâu chép ?
3. Ai nói : « Khi tôi nín lặng, các xương cốt tôi tiêu tàn, và tôi rên siết trọn ngày » ? Trưng dẫn Kinh Thánh.
4. Ai đã nói ba ngàn câu châm ngôn và làm một ngàn năm bài thơ ? Trưng dẫn Kinh Thánh.

5. Đọc Ma-thi-ơ 6 : 2. Giải thích tại sao Chúa nói bọn giả hình đó đã được phần thưởng của họ rồi ? Phần thưởng đó, em nghĩ là cái gì ?
6. Ở đâu chép : Các ngôi sao sẽ tự trên trời rớt xuống ?
7. Có một hạng người bị Kinh - thánh ví như là một loài chim ấp trứng mà mình không đẻ ra. Hạng người ấy là những ai ? Loài chim được ví sánh là loài chim nào ? Trưng dẫn KT.
8. Đọc Ma-thi-ơ 5 : 20. Giải thích tại sao Chúa nói như vậy.
9. Luật của Chúa ngày xưa cho người Do Thái khi vào vườn nho của kẻ khác nếu thêm ăn có thể bứt trái nho ăn tại chỗ bao nhiêu cũng được. Nhưng không được bỏ vào giỏ xách về nhà. (Phục Truyền Luật Lệ ký 23 : 24). Các em giải thích tại sao luật nói như vậy.
10. Đọc Samuên thứ hai, đoạn 6 câu 12 đến câu 23. Giải thích tại sao Mi canh bị phạt không cho có con cho đến ngày qua đời ? Hình phạt này là của Đa vít hay của Chúa ?

KẾT QUẢ ĐỐ KINH-THÁNH KỲ I

Đáp trúng 10 câu

Dương quang Hòa (Qui nhơn), Võ thị Hồng Thủy, Võ thị Hồng Nguyên (Cần đước), Đặng thị Thanh Tân (Cần thơ) Nguyễn trường Cửu, Nguyễn thị Quỳnh Nga (Thành Lợi), Lê thị Thanh Trang, Lê thị Hồng Phúc (Tây Ninh), Lê phước Thắng (Lái Thiêu), Văn thành Quang (Sông cầu).

Đáp trúng 9 1/2 câu

Trương thị Thu Thảo, Trương thị Thu Ái (An-khe), Đặng thị Thanh Bình, Đặng thị Khải Huyền, Đặng ngọc Thương, Đặng thúy Anh, Dương quang Sơn, Bùi thị An Bình (Qui nhơn), Nguyễn thị Thiên Hương, Nguyễn thị Thiên Ái (Hòa hưng), Phạm trần Hải (Ba xuyên), Nguyễn Lê Danh (Phước Tuy), Phan Trầm (Phú Phong), Lê thị Mỹ Huệ (Ban mê thuật).

Đáp trúng 9 câu

Nguyễn thị Thuỳ Dương, Nguyễn thị Đoan Trang, Nguyễn A-Se, Nguyễn thị Linh Truyền (Giáo đức), Nguyễn thị Huệ

Phan thiết), Trần thế Bình (Ma Lâm), Trần Long (Trương minh Giảng), Đỗ thành Nhân (Châu đốc), Lê thị Đặng, Nguyễn thị Hoàng Hà (Cần đước), Nguyễn thị Hồng Bích, Lê thị Thu Hà, Lê thị Bích Ngọc (Cần thơ), Phạm minh Đạo (Kế sách), Trần thị Ngọc Diệu, Trần thị Thanh Xuân (Thành Lợi), Huỳnh thị Thiên Hương (Bình dương), Nguyễn thị Thu (Lái thiêu).

Đáp trúng 8 1/2 câu

Trần thị Phỉ Túy (Thiện giáo), Nguyễn văn Thịnh, Nguyễn văn Thuận (Phan thiết), Nguyễn hữu Hùng, Nguyễn thị Tuyết Mai (Tháp chàm), Đặng thị Thu Cúc (Phước Long), Trần thị Bạch Tuyết, Nguyễn Công Hộ (Phước Tuy), Lê thị Thanh Thủy (Hòa Hưng), Nguyễn thị Hoàng Oanh (Cần Đước), Nguyễn thị Thanh Hoa (Cai lậy), Lê thị Huệ (Ma lâm), Nguyễn long Hải (Gò Đen), Nguyễn Ánh Sáng (Bồng Sơn)

Đáp trúng 8 câu

Đặng thị Hồng Ân, Đặng phước Long (Phước Bình), Nguyễn Thy Lệ (Thông tây hội), Nguyễn thị Thiên Tứ (Hòa Hưng), Trần hữu Dũng (Saigon), Nguyễn Thị Phượng (Thành lợi), Phan hữu Quý (Cần giuộc).

Đáp trúng 7 1/2 câu

Nguyễn đình Quát, Bùi ngọc Thanh (Hiếu Xương), Nguyễn thị Bạch Vân (Định tường), Lê phước Nguyên (Phước Hải),

Trần thị Thu Hồng (Phan thiết), Lê văn Hồng, Lê văn Lân, Trần xuân Hưng (Đà nẵng), Đặng phước Thiện (Phước bình) Ngô thanh Nguyên, Ngô thị Mỹ Dung (Quảng Ngãi), Đặng thị Phương Loan, (Phước Long), Nguyễn thọ Hân (Đà lạt), Phạm thị Anh Thư (Nguyễn tri Phương), Nguyễn tấn Phiếu, Nguyễn thị Kim Hoa, Huỳnh Hữu Lâm, Nguyễn thị Ru Tơ (Phạm thế Hiền), Trần thị Hồng Ân (Thành lợi).

Đáp trúng 7 câu

Phạm ngọc Minh (Nha Trang thành), Nguyễn phú Hải (không cho địa chỉ), Đỗ thị Ánh Tuyết, Võ thị Kim Phượng (Ba xuyên), Nguyễn thị Khuynh (Kiến tường), Huỳnh Tiết (Đà nẵng), Mai kim Chung (An giang) Nguyễn thị Ngọc Anh (Bạc liêu),

Đáp trúng dưới 7 câu

Đuy nga Qui (Kiến hòa), Huỳnh văn Huệ (Đà nẵng), Nguyễn thị Thanh Tâm (Tiên phước), Lê thị Hậu (Bàn cờ), Lê thị Thu Thanh (Gia định), Phạm thị Kim Khánh (Trương minh giảng), Nguyễn thị minh Phụng (Hòa hưng), Tô công Tùng, Tô thị công Lệ (Vĩnh long), Lê thị Thu Hà (Lái thiêu), Lê thị Minh Huệ (Bình trị Đông), Nguyễn thị Hồng Loan (Kiến phong), Nguyễn thị Tuyết (Rạch giá), Nguyễn thị Hậu, Đỗ thị Hằng (Bảo Lộc), Nguyễn Thanh Xuân, Trần thị Bạch Tuyết, Trần thị Tuyết Hồng (Tuy lý Vương), Đặng Phước Bình (Phước Bình), Diệp Nghi Buốt (Bạc Liêu), Một Em ở Phú Phong (không đề tên).

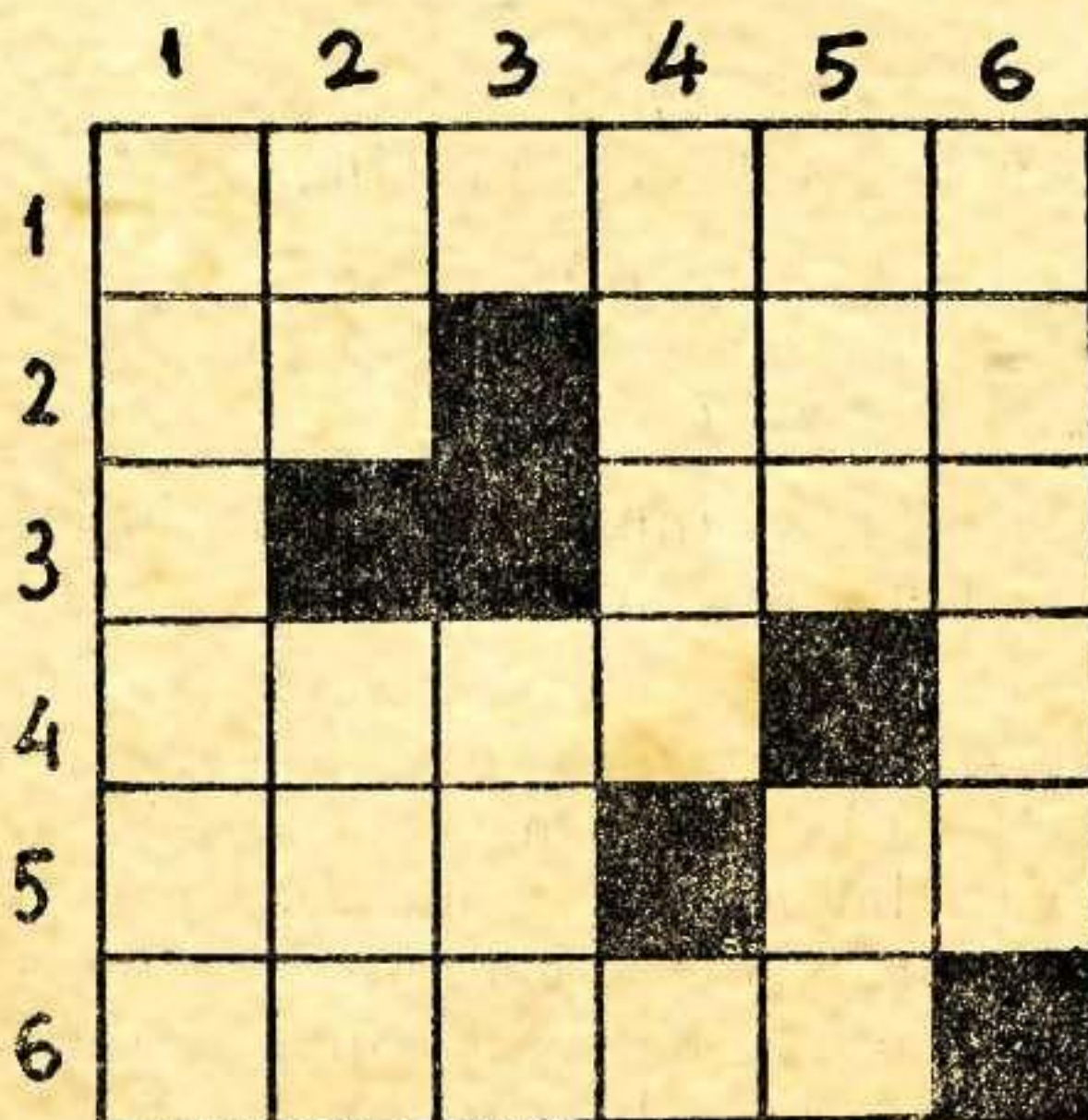
Ô CHỮ

Ngang dọc như nhau:

1. Ngày Chúa trở lại.
2. Ta sẽ sai..... đi.— Đa vít bởi vợ của ai sanh ra Sa-lô-môn (Xem Ma thi ở đoạn 1).
3. Mẫu tự cuối cùng tên hòn núi mà Môi-se nhận bảng luật pháp. — chữ thứ 9 trong Lu ca đoạn 19 câu 2 (Bản K.T cũ).
4. Sách thứ ba trong Tân ước.— N.
5. Các mẫu tự đầu tên của vị «anh hùng đức tin».— Viết ngược các mẫu tự đầu tên của vị tiên tri bị cá nuốt.
6. Cái dùng để ăn.

Văn phú Quang

Thiếu nhi HTTL Sông cầu.

CÔ BÉ ĐÁNG THƯƠNG

★ NGUYỄN THỊ THANH TÂM

Tiên-phước

— Hạnh ơi! đi nhà thờ bồ! Bấy giờ rồi mà còn ngủ sao?

Nghe tiếng Hạnh kêu Thúy hoảng hốt tung chăn ngồi dậy. Nhìn ra ngoài Thúy thấy Hạnh mặc chiếc áo đầm xanh lơ cùng nơ tím trên đầu trông xinh ghê! Trên tay Hạnh ôm Kinh Thánh, Thánh Ca và Bài học Trường Chúa Nhật. Thấy vậy Thúy hấp tấp nói to:

— Hạnh chờ Thúy tí nhé. Thúy thay đồ xong đi liền à!

Một lát sau Thúy xuất hiện. Cả 2 cô bé cùng riu rít đi đến Nhà Thờ. Hạnh vui miệng đùa: Thúy thuộc câu gốc chưa? Đến giờ học Trường Chúa Nhật mà Thúy không thuộc thì chị Lan sẽ bắt quỳ ngay tại sân Tư Thất cho mà xem.

Thúy mỉm cười vênh mặt:

— Xí! Thúy thuộc rồi chứ bộ, đề Thúy đọc cho mà xem nha: « Vì mọi vật phải tiêu tán thì a.a...a..anh...a..a

Hạnh cười to trêu bạn:

— Chu choa! Thế mà dám bảo là thuộc, đề Hạnh đọc nè: Vì mọi vật phải tiêu tán, thì anh em đáng...

Thúy cướp lời:

— Đáng nên thánh và tin kính..... Xong Thúy bảo:

— Thúy thuộc chứ bộ! nhưng mà tại Thúy quên đó.

Đang khi Thúy và Hạnh nói chuyện cười đùa vui vẻ thì Thúy chợt thấy một cô bé trạc bằng tuổi nó với gương mặt buồn rầu đang đứng tại một góc đường nước mắt đoanh tròn. Thúy đập vai Hạnh chỉ cho bạn xem rồi cả hai tiến đến chỗ cô bé đang khóc. Hạnh hỏi:

— Tại sao chị lại khóc?

Cô bé giựt mình nhìn lên thấy Hạnh Thúy, cô bé không trả lời lại thút thít khóc. Thấy vậy Thúy hỏi tiếp:

— Chị tên gì và tại sao lại khóc? Bấy giờ cô bé mới trả lời:

— Em tên là Mai. Ba má em mất sớm em ở với một bà dì. Hôm nay em pha nước làm cà phê lỡ tay làm vỡ bình thủy của dì, nên dì em đuổi em đi không cho ở nữa.

Nói xong cô bé khóc nức nở. Thúy thấy vậy bảo:

— Thôi Mai nín đi, đừng khóc nữa. Bấy giờ Mai đi nhà thờ với Hạnh và Thúy nhé. Rồi Thúy dẫn Mai về nhà Thúy chơi! Mai sẽ ở luôn nhà Thúy vì Thúy là con một nên ba má yêu Thúy lắm. Ba vẫn thường bảo sẽ vào Cô nhi Viện xin một người về nuôi và chơi với Thúy cho có bạn, nhưng không có dịp. Thôi bi chừ tụi mình vào Nhà Thờ nhé! Nhóm xong tụi mình sẽ về nhà, chắc là ba má mừng lắm đó.

Nét mừng vui hiện rõ trên mặt Mai, một cô bé 9 tuổi. Đến nhà thờ Mai đã đứng lên tiếp nhận Cứu Chúa vào lòng khi nghe chị Lan cất nghĩa ở trong Ma-thi-ơ 11: 25-30 cùng những lời khuyên mời dịu dàng của chị.

Cũng vậy! chúng ta là loài người xấu xa tội lỗi, đang ở tại cõi trần gian đầy sự gian ác đề chờ ngày Chúa đến; chúng ta hãy lấy Tình Yêu Thương mà đối đãi nhau, yêu thương nhau như Chúa đã yêu chúng ta vậy. Thúy và Hạnh vui mừng khi làm trọn lời Chúa phán:

« Các ngươi hãy yêu kẻ lân cận như mình ấy là trọn luật pháp của ngươi ».

Các bạn Thiếu Nhi thân mến! Các bạn cũng nên lấy Tình yêu thương mà đối đãi nhau như Hạnh và Thúy nhé!

HỘP THƠ

VƯỜN CÂY XANH

— VCX hoan nghênh các em đã gửi bài về: Sự thương khó và Phục-Sinh của Chúa Giê-xu, Mây trắng ngừng bay (Nguyễn-Tấn-Hùng) Chiều Chúa Nhật (Nguyễn-thọ-Hân) Vườn Cây Xanh (Nguyễn thị thâm Tâm) Đụng phải cột đèn (Nguyễn thọ Tuyên) — THƠ: Ăn năn (Trương minh Châu) Lối đi (Yến-Thụy) Lời sống (Lê phước Nguyên) Lòng thương yêu của Thượng Đế (Nguyễn ánh Sáng). Các anh chị đang xem. Chờ nhé.

— Yến Thụy (Ba Xuyên). Chị Phượng-Vỹ cảm ơn em « nhiều lắm » về những mến thương em dành cho chị. Nhưng phải gia-nhập vào vườn đây nhé.

— Ngọc Minh: Hoan nghênh em vào vườn. Em gửi một ảnh 4x6 và bút hiệu về cho chị Thùy-Dương để chị giới-thiệu em với các Cây Xanh nhé. Mến nhiều.

— Các em: Huỳnh hữu Lâm, Nguyễn tấn Phiếu, Nguyễn thị Kim Hoa (Phạm thế Hiền) Phạm thị Kim Khánh, Phạm thị Kim Liên (Trương minh Giảng) Lê văn Lâm, Lê văn Hồng, Huỳnh Tiết (Tân-an) Đặng thúy Anh (Khu 6) Nguyễn phú Quốc (C.N.V. Phú Phong) Nguyễn hữu Tiền (Kiên giang) Trần thị Bạch Tuyết (Tuy lý Vương) Nguyễn thị hồng Loan (Kiến Phong) Nguyễn thọ Hân (Đà-lạt) Trương thị Thu Ái, Trương thị Thu Thảo (An túc): Các em chọn bút hiệu là tên một loại cây và gửi về cho chị Thùy Dương nhé. Nhanh nhanh lên.

— Các em: Trần trọng Nha (Nha-trang) Đặng thị Khái Huyền, Đặng thị Thanh Bình (Qui nhơn): gửi hình về nhé. Chị Thùy Dương trông lắm đó. Mến.

— Cùng các cây xanh: Các anh chị lúc này bận « năm năm », không thể gửi thư riêng và ảnh cho các em được. Nhớ sáng tác và gửi về tô điểm khu vườn của chúng ta nhé. Mục-sư Tổng Thư Ký chấp thuận cho chúng ta thêm 2 trang nữa đây. Các anh chị đã thay cho vườn cảm ơn Mục-sư.

Anh Ngàn Thông

BAN PHỤ - TRÁCH VƯỜN CÂY XANH:

* ANH NGÀN THÔNG

* CHỊ THÙY DƯƠNG

* CHỊ PHƯỢNG VỸ

* CHỊ BÍCH THẢO

* ANH CỎ MAY.

Mến Chào Các Phụ-Huynh và Các Em Nhi-Đồng

NHÌN LẠI ĐẠI-HỘI VỪA QUA ĐỂ CHUẨN-BỊ CHO ĐẠI-HỘI NĂM TỚI

● VŨ HỒ

LTS.— Bồn báo nhận được bài này, dù một số nhận xét của tác-giả có phần chủ-quan, nhưng nội-dung phản ảnh khá rõ mối nhiệt tình đối với việc xây-dựng Hội-thánh Chúa. Do đó, chúng tôi xin đăng tải đề quí vị độc giả nhận-định và đóng góp ý-kiến.

ĐẠI Hội-Đồng lần thứ 38 của Hội-thánh chúng ta đã đi qua gần 3 tháng. Những hình ảnh hay dư âm của một tuần lễ ấy bắt đầu phai mờ trong tâm trí những người tham dự.

Trong phạm vi bài này, chúng tôi sẽ không đi vào chi tiết của chương trình mà chỉ mong ước sẽ đưa ra một số điểm nào đó để chúng ta lo chuẩn bị cho Đại hội năm tới (không đến nỗi quá sớm!) và cho những lần sau này nữa. Các nhận xét ghi ra có thể chủ quan và chúng tôi mong được sự đóng góp của quí vị khác để xây dựng Hội-thánh Chúa tại Việt-nam.

Hồi tưởng lại buổi lễ khai mạc và Đại lễ kỷ niệm 60 năm Tin-Lành đến Việt-nam, nhiều tín hữu và chính chúng tôi thật kính phục Ban Trị-sự Tổng Liên-hội đã khéo léo từ chối sự tham dự của chính quyền, điều mà chúng tôi lo ngại từ những ngày trước vì ảnh hưởng chính trị của đất nước chúng ta năm nay.

Những giây phút đặc-biệt không có trong chương trình mà Mục-sư Đoàn-văn-Miêng, Hội-trưởng HTTLVN đã dành ra để giới thiệu và tri ân những vị Mục-sư hưu trí, vẫn còn ghi lại cảm xúc sâu đậm nơi nhiều người tham-dự. Hội-thánh chúng ta đôi

khí quên hay đã không tận tâm tận lực làm theo lời chỉ dạy của Thánh Phao-lô, về bổn phận đối với những người đã hy sinh trọn đời dắt dẫn mình trong đời sống theo Chúa. Hy vọng những cảm động đó sẽ còn lưu lại và giúp Hội-thánh chúng ta sớm có một kế hoạch khả dĩ để lo cho những vị đã dày công xây đắp cho sự hình thành và tăng trưởng của Hội thánh nhà.

Đại-hội toàn quốc kỳ này đã dành ra hơn 3 ngày cho việc thảo-luận. Và Bản dự án Hiến chương đã chiếm gần trọn chương trình nghị sự — Sự kiên nhẫn ngồi dự các buổi này với số đại biểu nhiều hơn mấy năm trước đã nói lên phần nào tinh thần và ý thức trách nhiệm của Hội-thánh chúng ta. Bên đó, chúng ta cũng phải công nhận sự cố gắng đến mức tối đa của Ủy ban Tái Tu chính trong công cuộc soạn thảo và trình bày cho Đại-hội, nhiều điểm son đáng ghi nhận đối với nhiệt thành của Ủy ban trong tinh thần cởi mở, dự liệu một đường lối cải tổ cần cho đà tăng trưởng của Hội-thánh.

Song song với những ngày bận rộn của quý ông, Hội-đồng bồi linh dành cho phụ-nữ đã được tổ chức tại nhà thờ quốc tế. Điều đáng mừng là quý phu nhân các Mục-sư nói riêng và giới phụ nữ Tin-lành

Việt-nam nói chung đã ý thức được vai trò của mình trong sinh hoạt Giáo-hội, đứng ra nhận lãnh trách nhiệm cùng sửa soạn đóng góp và xây dựng cho chức vụ của giới phụ nữ trong sự phát triển của Hội-thánh.

Bên những ưu điểm đáng khích lệ của Đại-hội, chúng ta không thể quên được một số thiếu sót mà Hội-thánh chúng ta không thể làm ngơ được.

Hai vấn đề lớn phải ghi ra. Là việc tổ chức, điều hành và chương trình Đại-hội. Chúng tôi sẽ lần lượt nêu ra để chúng ta đi vào nội dung vấn đề.

VẤN ĐỀ TỔ CHỨC ĐẠI-HỘI

Tuy đã được 60 tuổi, nhưng phải thật sự công nhận Hội-thánh chúng ta chưa có được những cơ sở khả dĩ để đón tiếp một Đại Hội-đồng Toàn-Quốc. Nhưng điều này không phải là lý do để biện minh cho những khuyết điểm cứ mãi tái diễn.

— Điểm đầu tiên trong việc tổ-chức Đại hội là nơi ngủ nghỉ và ăn uống của đại biểu (cả Mục-sư, Truyền đạo và tín hữu). Chúng tôi thật xót xa khi nghe một đại-biểu tín-hữu than-phiên về điểm này. Quý vị ở vùng Saigon thì đã có nơi chỗ. Quý vị từ xa đến nhưng có tài chánh đầy đủ một tí hay có bà con thân thuộc thì đỡ phải nếm cảnh này. Làm sao quý vị Mục-sư, Truyền đạo và tín hữu đủ sức và an tâm tham dự Đại-hội khi không có chỗ để đặt lưng giữa đoàn người cứ lui tới, thiếu cả mọi tiện nghi cần thiết nhất và không nơi cất đồ đạc. Vấn đề ăn uống lại càng bi đát hơn đối với túi tiền của quý vị đại biểu. Quý vị Mục-sư trí sự cũng không được một biệt đãi nào.

Nếu Đại hội tổ chức tại một vùng khác thì chúng tôi không dám nói. Trong khi

kỳ này Đại hội nằm ngay lại thủ đô, nơi Hội-thánh chúng ta tương đối có nhiều nhà thờ, cơ sở và tín hữu có thể tiếp tay trong việc đón tiếp đại biểu.

— Buổi lễ khai mạc

Quý vị ngồi ở hàng đầu hay gần tòa giảng chắc đã thấy cái lúng cúng, rời rạt trong việc sửa soạn cho buổi khai mạc Đại Hội Đồng và Đại lễ kỷ niệm 60 năm Tin-lành đến Việt-nam. May là không có các cấp lãnh đạo quốc gia! Không phải Hội-thánh chúng ta mới tổ chức lần đầu hay các vị có trách nhiệm là nhân viên mới. Chúng tôi thấy tình trạng này đã xảy ra nhiều lần, nhiều vị nhản mặt nhịu mày, than qua trách lại, nhưng chứng nào vắn tắt ấy.

Một người 60 tuổi, đã già và nhiều kinh nghiệm biết bao! Nhưng Hội thánh chúng ta, 60 tuổi vẫn còn trong tình trạng èo ột. Không phải chúng ta thiếu người, chúng tôi tin rằng Hội thánh chúng ta có nhiều vị Mục-sư có khả năng và lắm tín hữu tài ba, đầy thiện chí phục vụ, nhiều vị đã tham dự những hội-nghị quan trọng cấp quốc gia nay quốc tế, có nhiều kinh nghiệm, đủ sức đề cùng lo tổ chức một đại-hội.

Nơi mặt sau chương trình Đại hội, Ban Trị sự Tổng Liên hội có ghi ra một số tiêu ban lo cho Đại hội với thành phần đầy đủ trưởng ban và ban viên. Trong thời gian Đại hội, chúng tôi nghe nhiều vị than phiền các tiêu ban không làm việc. Nhưng theo chỗ chúng tôi được biết thì dường như Ban tổ-chức chưa kịp tiếp xúc hay giao công tác ngay cho cả những trưởng tiêu-ban đó nữa.

(Còn tiếp 1 kỳ nữa)

Tin-Tức HỘI-THÁNH

ĐỒNG-TÂM (Gò vấp)— Lễ cung-hiến Nhà Thờ. Lễ cung-hiến nhà thờ Tin-lành Đồng-tâm đã cử-hành lúc 15g30 ngày 10-4-71 do TĐS Nguyễn Xuân Sơn hướng-dẫn chương-trình và được đặt dưới quyền chủ-tọa danh-dự của Chủ-nhiệm MS Phan-văn-Tranh. Hiện-diện có đông quan-khách đến dự, gồm quý-vị Giáo-sĩ, Mục-sư, Truyền-đạo và tín-hữu các Hội-thánh lân-cận, chương-trình đã diễn ra cách tốt-đẹp. Mọi người nghe qua bài lược-thuật tiêu-sử Hội-thánh Đồng-tâm đều nức lòng cảm-tạ Chúa về những ơn lớn lạ của Ngài. Trong dịp này, cụ MS Lê-văn-Thái có giảng cho Hội-thánh và MS Chủ-nhiệm thay cho Ban Quản-trị tiếp-nhận cơ-sở này vào tài-sản của Hội-thánh Tin-lành Việt-nam.

Hội-thánh này do Hội-thánh Tin-lành Gò-vấp mở-mang và đảm-trách phần xây-cất nhà thờ.

Nhờ Quý vị ân-nhân trong và ngoài nước dâng-hiến tiền bạc hiệp với chương-trình tài-trợ của Hội Truyền-giáo Phước-âm liên-hiệp, công-tác xây-cất tiến-triển cách điều-hòa, khởi-công vào tháng 7/70 và hoàn-tất vào ngày 11-3-71. Tổng-số kinh-phí xây-cất là 1.200.000\$.

Hiện nay, Hội-thánh này đã biệt-lập, Vị Chủ-tọa, TĐS Nguyễn Xuân Sơn sau một thời-gian hầu việc Chúa, đã vào quân-đội thi-hành quân-dịch và TĐ Trần văn Hiệp trước ở Hậu-Nghĩa vừa về thay thế. *Thông-tín-viên.*

CẦN-THƠ. *Xin cầu-thay.*— Đầu tháng Bảy 1970, HT Cần-thơ cậy ơn Chúa mở thêm hai Hội-thánh mới tại thị-xã Cần-thơ là *Thới-hòa* cách HT Cần-thơ 4 km về phía bắc và *An-nghiệp*, cách HT Cần-thơ 4 km về phía tây. Lúc bấy giờ, chúng tôi tình-nguyện đến hiệp-tác với TH An-nghiệp để mở-mang công-việc Chúa. Vì chưa có nhà thờ đặc-biệt, Hội-thánh phải tạm nhóm trong một phòng 4 x 12m trên tầng hai của nhà trường để thờ-

phượng Chúa mỗi sáng Chúa-nhật. Chúa có ban phước rất nhiều trên HT trong thời-gian qua, có 5 gia-đình mới xin gia-nhập HT và vẫn còn trung-tín nhóm lại hằng tuần hiệp với số tín-hữu từ 30 đến 40 người. Về tài-chánh, cũng lần hồi gia-tăng cách khả-quan. Nếu Chúa cho phép từ đây đến năm 1972, HT chúng tôi sẽ có một nhà thờ riêng-biệt và sẽ xin tự-trị, tự-lập như các Hội đàn anh.

Kính xin các quý ông, bà, anh, chị, em trong Đức Chúa Jê-sus-Christ ở khắp mọi nơi nhớ đến công-việc Chúa tại HT An-nghiệp mà cầu thay cho. Chúng tôi xin thành-thật đa-tạ.

Quý-vị nào cần liên-lạc thư-từ với chúng tôi, xin đề gởi theo địa-chỉ dưới đây: *Mục-sư Nguyễn hữu Vinh, Hội-thánh Tin-lành, 156 Tạ thu Thâu, Cần-thơ.*

CÔN-SƠN.— *Kêu gọi ủng-hộ xây-cất nhà thờ.*— Vợ chồng tôi đến Côn-đảo hầu việc Chúa thời-gian qua, Chúa có ban ơn nhiều trong việc thăm-viếng, yên-ủi các tín-hữu và giảng Tin-lành. Bước đầu, chúng tôi đã hoàn-thành được một tư-thất, tạm dùng làm nơi nhóm họp hằng tuần, nhưng vì tư-thất quá hẹp mà số nhóm từ 50 đến 100 người, nên phải nhóm ngoài trời. Để tránh cảnh mưa nắng làm trở-ngại sự thờ-phượng Chúa của anh em, chúng tôi đang xúc-tiến gấp việc xây-cất nhà thờ. Hiện đã xây xong nền trên một địa-điểm rất tốt, nhưng đang thiếu tài-chánh để làm nóc và xây vách. Công-việc kiến-thiết này, chúng tôi dự-trù phải tốn lố 500.000\$. Thành-khẩn kính xin quý vị tôi-tớ con-cái Chúa vui lòng ủng-hộ chúng tôi bằng sự cầu-nguyện và tiền-bạc cách rời-rộng để sớm có một nhà thờ Tin-lành tại đây, làm vinh-hiến danh Chúa và đem lại nguồn an-ủi, và hi-vọng cho số người không may-mắn. Tiền bạc xin gởi về cho Ban Trị-sự Địa-hạt để cơ-quan này chuyển-giao đến, chúng tôi. Đa-tạ. *TĐ Trương-phát-Đạt.*

HÌNH - ẢNH ĐẠI HỘI-ĐỒNG H.T.T.L.V.N. LẦN 38

MỤC-SƯ PHỐ
HỘI-TRƯỞNG
PHẠM XUÂN TÍN
HƯỚNG-DẪN
BUỔI LỄ KHAI
MẠC ĐẠI-HỘI
VÀ LỄ KỶ-NIỆM
60 NĂM TIN-LÀNH
TRUYỀN ĐẾN VIỆT-NAM,
SÁNG 23-5-71

QUANG-CẢNH MỘT
BUỔI HỌP – CÓ NHỮNG
BUỔI ĐỒNG ĐẾN TRÊN
2 NGÀN NGƯỜI. MỘT
SỐ PHAI Ở TRONG CÁC
PHÒNG PHỤ, THEO DÕI
CHƯƠNG-TRÌNH GIẢNG
DẠY QUA HỆ-THỐNG
TRỰC-TIẾP TRUYỀN-HÌNH

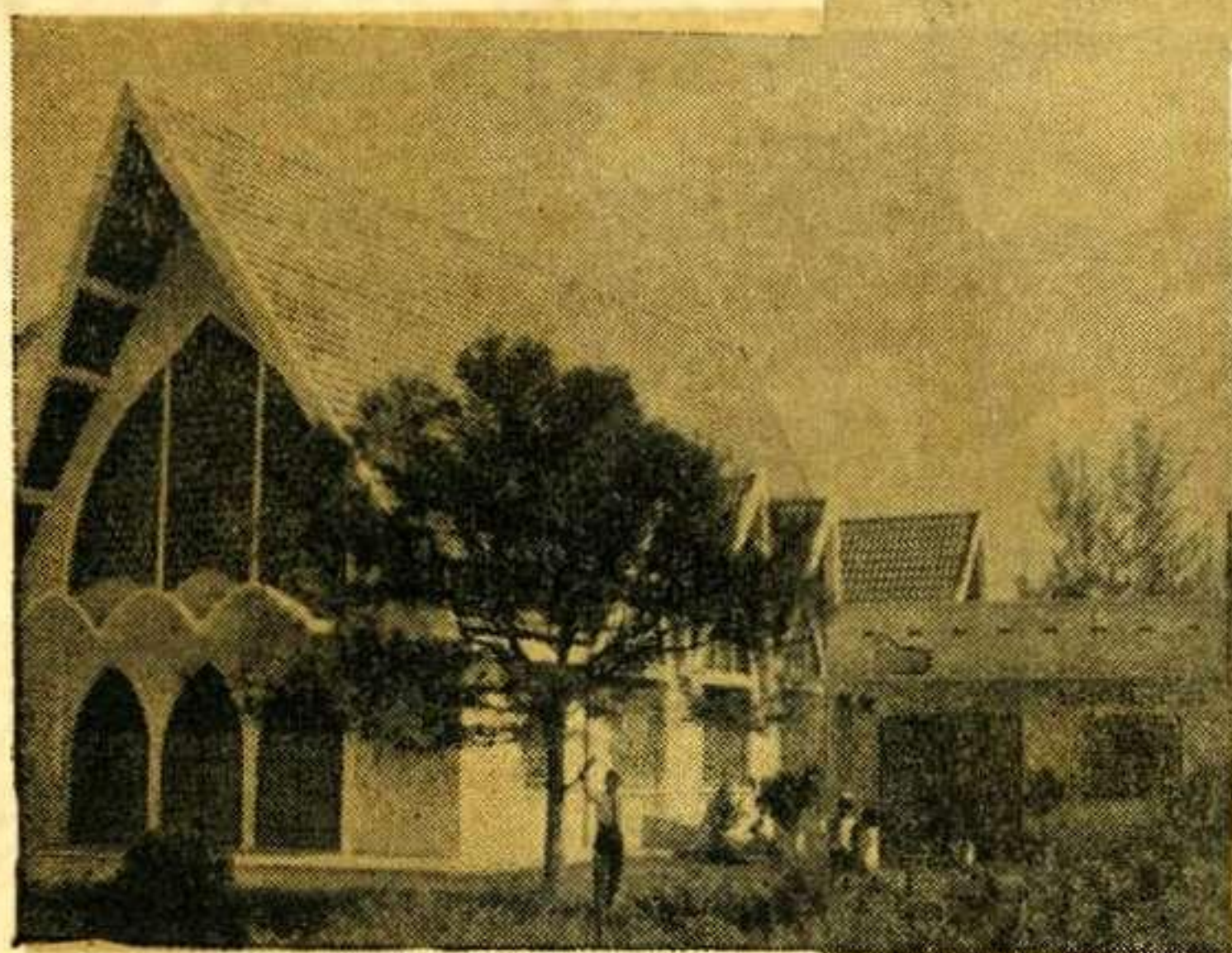
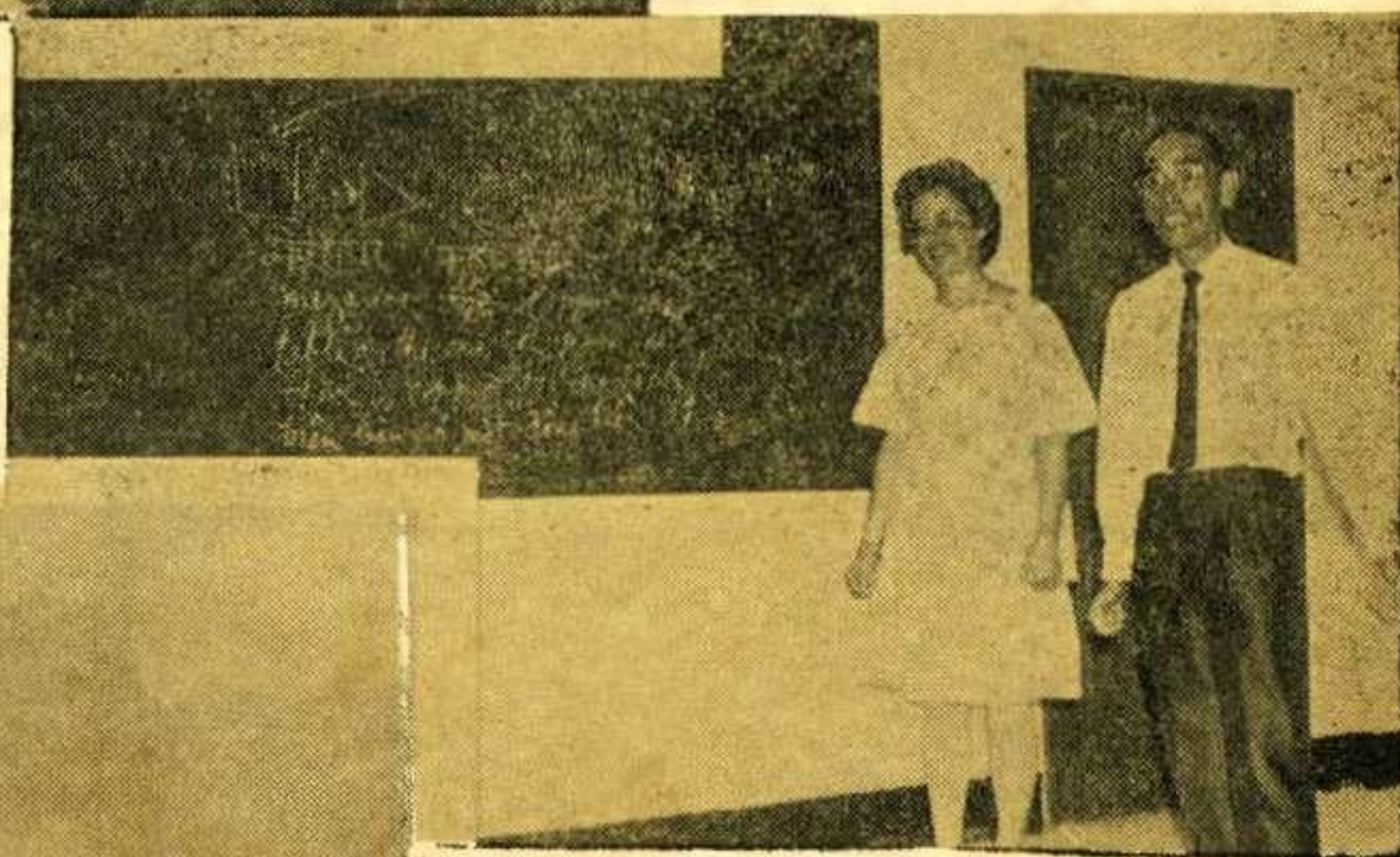
BUỔI CHIỀU NGÀY
26-5-71. CÁC ĐẠI
BIỂU HỘI-ĐỒNG VIẾNG
MỘ CÁC GIÁO-SĨ:
BÀ W.C. CADMAN,
ÔNG J.D. OLSEN VÀ
BÀ H.H. DIXON,
TẠI NGHĨA-TRANG
MẠC-ĐÌNH-CHI.

LỄ KHÁNH THÀNH TRUNG-TÂM HUẤN - NGHỆ CỦA HỘI - THÁNH NAM THƯỢNG - HẠT, ĐALAT, NGÀY 29 - 5 - 1971. CHỦ - TỌA DANH DỰ BUỔI LỄ NÀY LÀ Ô. TỔNG-TRƯỞNG XÃ-HỘI, BÁC SĨ TRAN NGUƠN PHIÊU.

HAI NGÀY 17 VÀ 18-5-1971 TẠI HỘI-TRƯỞNG TỔNG LIÊN HỘI CÓ CÁC BUỔI THUYẾT-TRÌNH VỀ TRUYỀN THÔNG ĐẠI CHÚNG RẤT LINH-ĐỘNG DO CÔ GLADYS JASPER : QUA SỰ THÔNG DỊCH CỦA Ô. NGUYỄN VĂN VẠN.

NHÀ THỜ TIN LÀNH CAO-LÃNH VỚI TƯ-THẤT VỪA HOÀN-THÀNH VÀO CUỐI NĂM 1970. HIỆN NAY, MS. NGUYỄN TẤN LỘC ĐANG CẢI-QUẢN HỘI-THÁNH NÀY VÀ CÓ SỰ TIẾN TRIỂN KHẢ QUAN.

NHÂN KỲ HỘI-ĐỒNG TỔNG LIÊN HỘI VỪA RỜI TẠI NHÀ THỜ TIN LÀNH QUỐC-TẾ, 7 TRẦN CAO VÂN SAIGON CÓ TỔ-CHỨC MỘT HỘI-ĐỒNG BỒI-LINH CHO GIỚI PHỤ-NỮ TIN-LÀNH. CÁC BUỔI HỌP RẤT ĐƯỢC PHƯỚC. DIỄN GIẢ LÀ BÀ WILLIAM E. ALLEN. NGƯỜI THÔNG DỊCH LÀ CÔ TRẦN THỊ PHƯỚC-LÝ.

